

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DIN ANUL 1964 - Partea întâi, seara

Să rămânem un moment în picioare pentru rugăciune.

Scumpul nostru Dumnezeu, în seara aceasta Îți mulțumim, mai întâi de toate, pentru Isus Hristos, Salvatorul nostru. Îți mulțumim pentru că El este Același ieri, azi și în veci și pentru oamenii care cred aceasta.

Suntem plini de bucurie pentru că avem un Dumnezeu viu și adevărat. Nu doar un dumnezeu imaginar, un idol imaginar sau un duh imaginar, ci un Dumnezeu care locuiește cu noi și în noi, și care lucrează prin noi. Acesta este motivul pentru care nu facem o statuie care să-L înfățișeze pe Dumnezeu, ci suntem noi înșine imaginea Lui vie, pentru că Duhul Sfânt nu vorbește printr-o statuie, ci se folosește de un vas răscumpărat: Dumnezeu descoperit în trup.

O, cum Îți mulțumim pentru marele Stâlp de Foc care ne urmează, sau mai bine zis, pe care Îl urmăm noi, și pentru marile descoperiri ale aceluiași Duh care face aceeași lucrare pe care a făcut-o întotdeauna. Ce mângâiere ne dă aceasta!

Doamne, în seara aceasta ne-am adunat cu un singur scop: să învățăm, cu ajutorul Tău, cum să fim creștini mai buni, mai supuși și mai predați pentru timpul de care ne apropiem. Ajută-ne, Doamne, pentru că avem nevoie de ajutorul Tău și Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Am avut cam 30-40 de întrebări și vreau să spun că am încercat să răspund cât mai bine la ele, deoarece toate sunt întrebări minunate, care vin din inimile creștinilor. Dorința mea este să răspund și în continuare cât de poate de sincer și de bine.

Vreau să Îi mulțumesc Domnului, pentru felul în care ne-a ajutat să ne apropiem de întrebările pe care le-am avut în dimineața aceasta și pentru răspunsurile pe care ni le-a dat.

Aici am toate întrebările primite, în jur de 150, iar azi dimineață am răspuns cam la douăzeci.

Înainte de a începe să răspund la întrebările puse de voi, mi-ar plăcea să vă spun că dacă cineva dorește să vadă articolul de care v-am spus: „O biserică ce se leagănă încât bubuie podelele,” îl am aici. Este vorba de predicatorul acela prezbitarian care-și conduce biserica în ritm de rock, într-un serviciu de „sfințire.”

„Membrii tineri se avântă afară la jazz. Piesa de pătimire vorbește despre răstignire, în limbajul modern de rock.” Păstorul îi conduce pe tinerii adolescenți prin „patimile lui Hristos și prin răstignire,” dansând rock. Aceasta s-a întâmplat în Maryland. Vă dați seama?

Dimineață v-am vorbit despre „Reîntoarcerea Beatles-ilor”, care au fondat o nouă „religie.” Eu am luat o notiță din ziar, iar dacă cineva dorește s-o citească, am s-o pun la panoul de anunțuri. Motivul pentru care vreau să vedeți aceste lucruri este ca să înțelegeți că ceasul în care trăim este șocant.

Eu l-am rugat pe fratele Capps, care are o educație mai bună decât mine, să citească ce a spus managerul Beatles-ilor:

Fratele Capps citește articolul despre Beatles:

„Managerul spune că Beatlesii se întreabă despre ei înșiși și nu dau nici un răspuns.

„Este de necrezut, absolut de necrezut!” zice Derek Taylor, funcționarul de presă al Beatles-ilor. „Aici sunt acești patru băieți din Liverpool. Ei sunt duri, sunt profanatori, sunt vulgari, dar au cucerit lumea. Este ca și cum ar fi fondat o religie. Ei sunt complet antihriști. Vreau să spun că și eu sunt un antihrist, la fel ca ei, dar ei sunt atât de antihriști încât mă șochează și pe mine. Dar sunt obsedat de ei. Nu este fiecare? Eu sunt obsedat de felul lor de-a fi și mă mir că le plac tocmai oamenilor care ar trebui să fie revoltați de ceea ce fac ei.”

El a continuat: „De exemplu în Australia, de fiecare dată când am ajuns pe un aeroport, era de parcă ar fi aterizat DeGaulle, sau mai mult, Mesia. Ologii își aruncau cârjele, oamenii bolnavi alergau spre mașină, de parcă o simplă atingere de unul dintre băieți i-ar fi vindecat; femeile bătrâne stăteau și ne priveau cu nepoții lângă ele. Puteam să văd expresia de pe fețele lor și pot spune că era de parcă în mijlocul lor ar fi sosit un „salvator.” Da, toți acei oameni erau fericiți și ușurați, de parcă lucrurile aveau să fie mai bine de acum.”

Taylor a făcut o pauză în care și-a aprins o țigară, apoi a continuat: „Singurul lucru care a mai rămas de făcut pentru Beatles este să meargă într-un turneu de vindecare.” (Încheierea citatului)

Nu este aceasta ceea ce a spus El? *Mulți vor veni la Mine în ziua aceea, și-Mi vor zice: „Doamne, Doamne, n-am făcut noi...”* Vedeți? Acum înțelegeți de ce nu vă puteți pune încrederea în campaniile de vindecare? Voi nu vă puteți încrede în nici un fel de semne de felul acesta, în ce privește mântuirea, ci singurul lucru în care puteți avea încredere este „Așa vorbește Domnul!” din Biblie.

Biserică, exact acesta este lucrul spre care am încercat să-ți îndrept atenția, pentru că dacă mi se va întâmpla ceva și Dumnezeu mă va lua de pe acest pământ, să nu dați niciodată greș. Amintiți-vă aceasta cu toată inima voastră: Stați cu Cuvântul! Să nu-L părăsiți niciodată! Lăsați deoparte orice este contrar Cuvântului, indiferent despre ce este vorba!

„Să meargă într-un turneu de vindecare.”

Vă dați seama? Niște păcătoși care i-au șocat chiar și pe proprii manageri, prin vulgaritatea lor, prin murdăria și gunoiul lor, și totuși oamenii își aruncau cârjele și se vindecau privindu-i. Așa ceva este cu adevărat stricat, murdar și antihrist! Puteți să-l vedeți pe Satana într-o campanie de batjocură? Înțelegeți? El poate imita tot ce face Hristos, dar nu poate sta în fața Cuvântului. Poate lua un Cuvânt de aici și altul de dincolo, dar nu-L poate lua în întregime. Cred că acum puteți înțelege de ce spune Biblia că *„dacă ar fi posibil, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”* Cine? Duhul anticreștin.

Dacă ați fost atenți, chiar și managerul lor sau purtătorul lor de cuvânt, a spus că este obsedat de ei.

Înțelegeți acum, fraților și surorilor, de ce încerc să vă spun tot timpul că nu trebuie să vă tăiați părul și toate celelalte lucruri? Acela este un duh, și acel duh a pătruns chiar și în biserici și denominațiuni. Da, rock-ul în biserică și celelalte lucruri rele sunt un aranjament pentru Satana.

Copii, întoarceți-vă cât puteți de repede la Cuvânt și să nu îndrăzniți să-L părăsiți vreodată! Stați drept cu Cuvântul!

Vedeți cum acel duh anticreștin poate vorbi în limbi, poate face semne și minuni, poate vindeca bolnavi și poate face toate aceste lucruri? Oamenii aceia cred că se apropie de Dumnezeu, cred că acei băieți sunt trimiși de Dumnezeu. De ce cred aceasta? Pentru că biserica a părăsit Cuvântul.

Băieții aceia aparțin la o biserică. Elvis Presley este pentecostal; Pat Boone face parte din organizația „Biserica lui Hristos.” Vedeți? Uitați-vă la toți indivizii aceia pentecostali, din „Biserica lui Hristos” și din alte biserici, cum sunt posedați de toate acele duhuri rele.

Red Poley, o voce de aur din „Biserica lui Hristos,” cântă cântări religioase așa cum nu o poate face nimeni altul, dar tot el merge și afară și cântă muzică rock. *„După roadele lor îi veți cunoaște.”*

Uitați-vă la ce biserici aparțin. Elvis Presley este membru al „Adunării lui Dumnezeu.” Ia te uită! Fiecare din ei au vrut aceasta, iar Satana le-a dat-o.

Prieteni, nu vă depărtați de Cuvânt, pentru că dacă faceți aceasta sunteți prinși de asemenea duhuri.

Acesta este motivul pentru care le mustru pe aceste femei care se îmbracă cu aceste rochii, ca să fie atrăgătoare, și le spun că Dumnezeu le va face să răspundă pentru comiterea adulterului. Dacă credeți cu adevărat că sunt slujitorul lui Dumnezeu, profetul Său, ascultați ce vreau să vă spun. Dacă nu înțelegeți de ce vă cer aceste lucruri, dar mă credeți, faceți pur și simplu ce vă cer, deoarece sunt conștient că Dumnezeu mă va face răspunzător pentru tot ceea ce vă spun.

Ascultați-mă cu atenție și amintiți-vă că cel care vă îndeamnă să faceți acele lucruri rele este un duh.

Acum, dacă tu privești persoana și judeci prin fire, îi vezi nevinovați, oameni buni și cinstiți, care nu ar spune nici o minciună. Cu toate acestea, toată lumea este de la diavolul. Este atât de religios încât poate începe chiar și o campanie de vindecare. Înțelegeți? Acolo sunt prezbiterienii și toți ceilalți. Puteți vedea că și celelalte denominațiuni fac aceleași lucruri?

De curând, la Londra, în Anglia, o trupă de rock s-a apucat să-i personifice pe Hristos și pe Iuda. Pe Hristos l-au numit „Daddy-O” și au început să înșire tot felul de cuvinte pe care le spun acei copii nebuni. Vedeți? Niște adolescenți care au înnebunit lumea.

Desigur, voi știți că Biblia a vestit aceste lucruri:

„...oamenii vor fi hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți...” (2 Timotei 3).

Zilele trecute am mers într-un loc unde se cânta unul din aceste cântece murdare. O, nici nu vreau să-mi duc familia într-un asemenea loc. Când am auzit ce cântă, am întrebat-o pe doamna aceea:

„Cât costă plăcile acelea?”

„Zece cenți bucata.”

„Câte cântece cântă într-o oră?”

Femeia mi-a spus, iar eu am continuat:

„Uite, ia banii aceștia și scoate-l din priză.”

„Nu pot face aceasta,” a răspuns ea, „pentru că copiii aceia vor veni și-l vor pune din nou.”

Nu puteam să-mi cheltuiesc toți banii acolo, așa că am plecat. Vedeți?

Dacă stai să o asculți, o asemenea muzică te irită, iar după aceea îți trebuie o grămadă de calmante ca să te liniștești. Așa ceva îl supără pe un creștin adevărat, dar dacă ție îți place să le asculți, înseamnă că ceva este rău cu tine. Dacă faci

aceasta, ai nevoie de salvare pentru că ceea ce este în tine se hrănește și cu altceva pe lângă Cuvânt.

Nu ți l-ai putea imagina pe Isus făcând un asemenea lucru, nu-i așa? Ți-ai putea imagina ca unul dintre proroci să facă așa ceva? Prieteni, nu puteți vedea că în toate acestea este Diavolul? Biblia spune că el va veni foarte religios, imitându-L în totul pe Hristos. Vedeți? Și singurul mod prin care veți putea deosebi lucrurile, nu este să aderați la biserica aceasta sau la biserica cealaltă, ci să stați pe Cuvânt pentru că El este Cuvântul.

Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare. Acum vom merge direct la întrebări. Am la dispoziție cam o oră și cincisprezece minute, așa că nu voi putea trece prin toate aceste întrebări deoarece am foarte multe. Toate sunt foarte bune, așa că voi lua dintre ele, una de aici, una de dincolo și voi merge mai departe.

M-am gândit că ar fi bine ca în seara aceasta să stau jos și să las pe cineva să-mi citească întrebările, iar eu să răspund simplu cu „da” sau „nu”, dar aceasta nu-i va ajuta pe oameni, deoarece ei au scris întrebările ca să primească răspuns la ele. Prin urmare, voi lua câte întrebări pot și voi răspunde la ele, în timp ce restul vor rămâne pentru data viitoare... poate duminica viitoare, nu știu ce să zic, pentru că s-ar putea să plecăm.

Am rămas în urmă și cu interviurile. Billy mi-a arătat un teanc mare de bilețele care solicită interviuri, fiindcă oamenii sunt nevoiți să mă aștepte cu lunile. Săptămâna viitoare, când voi fi plecat, Îl voi întreba pe Domnul: „Ce vrei să fac, Doamne? Să termin cu întrebările sau să mă ocup de interviuri?”

Dacă mă voi ocupa de interviuri, atunci imediat ce voi veni acasă, mă voi ocupa de ele. Dacă nu, voi răspunde la întrebări, iar Billy vă va trimite o carte poștală.

Prieteni, rețineți că azi dimineață am spus ceva referitor la unele întrebări, dar am

observat că am primit și alte întrebări în legătură cu problema aceasta: mă refer la întrebările puse în legătură cu mutarea oamenilor în Arizona. M-am gândit că ar trebui să vă spun cât mai clar cum stau lucrurile, ca să mă puteți înțelege.

Să nu credeți cumva că eu le spun oamenilor unde să locuiască sau ce trebuie să facă. Fiecare poate să se mute unde dorește. În ce mă privește, eu sunt de zece ori mai mult plecat decât acasă. De acum până la Crăciun, voi sta cam patru zile acolo, apoi voi pleca în străinătate. Abia în ianuarie voi avea un miting în Arizona, și anume, două seri cu oamenii de afaceri ai Evangheliei depline din Phoenix.

(Fratele Branham cere să se oprească magnetofonanele, apoi vorbește ceva cu adunarea).

Acum vom începe cu aceste întrebări. Voi lua una de aici și una de dincolo. Vă plac? Dacă da, spuneți „Amin.”

Să luăm prima întrebare din seara aceasta:

43. Frate Branham, este greșit ca o creștină să-și pună părul pe bigudiuri? De asemenea, cât de lungi trebuie să fie mânecile hainelor? O soră.

Nu cred că răspunsul pe care-l voi da, va însemna foarte mult pentru această doamnă, deși s-ar putea ca unii dintre frați să se gândească: „O, ce femeie nesăbuită!” Nu, aceasta nu este o nesăbuită, ci ea dorește să știe ce este bine.

„Ce lungime trebuie să aibă mânecile?”

Eu cred că trebuie să scrie undeva despre aceasta. Dacă nu vă pot arăta cu Biblia,

nu vreau să spun nimic.

Ceea ce pot arăta cu Biblia pentru doamna este că nu are voie să-și taie părul. Cum vor să-l poarte, aceasta depinde de ele. În ce privește bigudiurile, vă spun sincer că nu știu ce sunt acelea.

Eu cred că o creștină va fi învățată de Dumnezeu cu privire la cât de lungi trebuie să fie mânecile hainelor ei. Înțelegeți? Ca și creștină, cred că vei ști cum trebuie să faci, deoarece Dumnezeu nu dă anumite lungimi care ar trebui respectate. Câtă vreme ești decentă și arăți ca o doamnă, cred că totul este în ordine. Voi nu credeți la fel? Aceasta este părerea mea, pentru că nu vă pot arăta așa ceva din Biblie.

Dacă nu mă înșel, azi dimineață am avut o întrebare referitoare la vopsirea părului cu o culoare. Nici în privința aceasta nu vă pot arăta nimic cu Biblia, deoarece nu am nici un text care să spună că nu aveți voie să vă vopsiți părul.

Vouă, femeilor, vă place să arătați bine și trebuie să arătați bine, iar fratele Branham nu are nimic împotriva acestui lucru, copilașilor. Voi sunteți copiii mei, iar eu vă iubesc și n-aș vrea să vă cert. Nu aș face aceasta pentru nimic în lume, dar doresc să vă ajut.

Aș vrea să luați aminte la ce vă voi spune în continuare, ca răspuns la întrebarea pusă. Sunteți gata? Aceste cuvinte vă sunt adresate vouă, surorilor. Dacă în inima voastră este un semn de întrebare, o îndoială, cu privire la acest lucru, să nu-l faceți, dar dacă sunteți călăuzite de Duhul lui Dumnezeu și El vă îndeamnă să-l faceți, câtă vreme nu aveți nici o îndoială și nu există nici un text biblic care să vă mustre; câtă vreme sunteți încredințate că aceasta este voia lui Dumnezeu, mergeți înainte pentru că eu nu pot spune nimic împotriva cu Biblia.

Eu știu că Isaia 3 vorbește despre purtarea femeilor, dar acele versete sunt în

legătură cu mândria. Dacă voi faceți acest lucru din mândrie sunteți greșite, înțelegeți? Cercetați-vă inima înaintea lui Dumnezeu și vedeți ce vă îndeamnă să faceți acel lucru.

Dacă sunteți îndemnate de Duhul să faceți ceva și nu există nici o Scriptură împotriva, mergeți înainte în felul în care sunteți călăuzite.

În ce privește însă părul, dacă trebuie să fie lung sau scurt, aici vine Biblia și vă dă răspunsul.

Aici am o întrebare la care aș putea să răspund chiar acum. Am văzut-o și azi dimineață și sună în felul următor:

44. Tu le pistonezi tot timpul pe femei că nu trebuie să-și taie părul, dar de ce nu spui nimic despre bărbați?

Dacă aș vedea intrând în adunare un bărbat cu părul lung și atârându-i pe spate ca la o femeie, credeți-mă că i-aș spune imediat: „Domnule, de ce nu te duci la frizer, pentru că arăți ca o femeie?” Înțelegeți? Dar bărbații nu fac de obicei așa ceva. Desigur, nu spun că bărbații sunt fără greșeli, pentru că și ei sunt la fel de vinovați ca și femeile.

Dacă un bărbat își lasă soția să-și taie părul, este vinovat de două ori, deoarece, ca soț, el are ultimul cuvânt în casă. Aceasta arată că nu este capabil să-și conducă propria casă, și atunci cum ar putea să facă ceva pentru casa Domnului? Înțelegeți?

Eu sunt foarte mulțumit pentru femeile din locul acesta. Spun aceasta cu respect și cu toată dragostea, iar Dumnezeu știe că acesta este adevărul.

Pe vremuri, am avut un prieten predicator care avea una din cele mai smerite și decente biserici din câte am văzut vreodată. Acolo am întâlnit cele mai sfinte femei, pline de evlavie și cu părul lung. De câte ori am mers acolo, am admirat biserica aceea, iar Domnul Isus mi-a dat și mie o astfel de biserică ce întrece pe aceea cu o sută de mile în strălucire.

Și vreau să știți că atunci când vă mustru, nu o fac pentru că vreau să fiu aspru, ci pentru că doresc ca Satana să nu-și poată pune nicicum piciorul înăuntru. Înțelegeți? Vreau ca voi să mergeți înainte, în sus, nu înapoi, de aceea vă îndemn să nu lăsați niciodată, pe nimeni, să vă amăgească prin ceva plăcut la vedere, încântător, și nici să vă spună: „Bine, dar aceasta nu...” Acela este modul în care Satana i-a interpretat Cuvântul și Evei și a înșelat-o. Voi să nu primiți așa ceva, ci să credeți numai ceea ce spune Cuvântul. În ordine.

45. Foarte urgent! Frate Branham, știind că timpul este aproape și că veșnicia se așează înăuntru, care este sfatul pe care-l dai unei perechi care se gândește la căsătorie?

Mergeți înainte și căsătoriți-vă. Înțelegeți? Mergeți înainte ca și cum urmează să trăiți aici alți o sută de ani. Mergeți înainte având inima fixată pe Cuvânt și stați departe de lucrurile lumii. Căsătoriți-vă copii, și Dumnezeu să binecuvânteze unirea voastră.

46. Dragă frate Branham, eu am fost botezat în Numele lui Isus, iar Cuvântul spune că cei ce fac aceasta, vor primi botezul Duhului Sfânt. Înseamnă aceasta că trebuie să primesc darul hotărât, că trebuie să trăiesc o experiență? Te rog scuză-mi notița prea lungă, dar aceasta este o întrebare pe care am vrut să ți-o pun de multă vreme. Îți mulțumesc.

Persoana s-a și semnat. Este cineva din afara orașului.

Aceasta este o întrebare bună. Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență hotărâtă pe care trebuie s-o trăiască fiecare persoană. Aș vrea să-mi permiteți să clarific lucrul acesta.

Mulți oameni sunt de părere că cei care primesc Duhul Sfânt trebuie să vorbească în limbi, dar eu cred că aceasta este o părere greșită. Și dacă spun că vorbirea în limbi nu este dovada primirii botezului cu Duhul Sfânt, înseamnă că pot dovedi aceasta cu Biblia, pentru că ea spune că este doar un dar al Duhului. Câți știu aceasta? Vindecarea divină este un dar al Duhului Sfânt și iată că Beatleșii fac aceasta. Înțelegeți?

Vrăjitorii și vracii pot să vorbească în limbi și să le tălmăcească. Pe cuprinsul junglei africane am întâlnit o mulțime de vraci care beau sânge dintr-un craniu de om, iar apoi vorbesc în limbi și le tălmăcesc.

Când indienii se adună în Arizona pentru festivalul de dans intitulat „Dansul porumbului,” ei încolăcesc șerpi masculi în jurul lor și se roagă lui Dumnezeu să trimită ploaie pentru porumbul lor. Indienii numesc acest dans, „Dansul porumbului.” Ei iau floarea porumbului, o pun în jurul lor și fac un „noruleț,” după care dansează. Vraciul vine afară cu niște coarne de bivoliță și toți încep să danseze având și acei șerpi masculi încolăciți în jurul lor. Indienii nu permit nici unui alb să se apropie de ei în timpul acela, dar eu i-am urmărit prin binoclu și am și prieteni indieni care au participat la acele dansuri. Desigur, cei care fac aceasta nu sunt creștini. Ei dansează acel dans al porumbului ținând acei șerpi încolăciți în jurul lor. Când iese vraciul afară, ei dansează, se taie cu cuțitele, până când, la un moment dat, intră în duhul și încep să vorbească în limbi și să tălmăcească.

V-aș putea duce la un medium care își așează creionul pe masă, după care intră în transă și face tot felul de gesturi și de lucruri, până când creionul se ridică singur și începe să scrie în limbi necunoscute, iar vrăjitorul tălmăcește acea scriere.

Așa ceva nu poate fi dovada botezului cu Duhul Sfânt, înțelegeți? Voi nu vă puteți

baza pe acest lucru ca dovadă a Duhului. Nu vă puteți baza nici pe roada Duhului, deoarece prima roadă a Duhului Sfânt este dragostea, ori „Știința creștină” dă dovadă de mai multă dragoste decât toți ceilalți și cu toate acestea neagă că Isus Hristos este Domnul. Acesta este motivul pentru care **există o singură dovadă a botezului cu Duhul Sfânt și aceea este credința deplină a Cuvântului făgăduit pentru ceasul acesta.**

Uitați-vă la iudeii aceia care erau cu mult mai religioși decât ucenicii. Ei erau mult mai instruiți în Scripturi decât ucenicii, care erau pescari, vameși, într-un cuvânt: erau oameni de jos și țineau Legea cu toată sinceritatea și credincioșia.

Acum fiți cât se poate de atenți ca să nu pierdeți ceea ce vă voi spune.

Discutând despre roadele Duhului Sfânt: bunătate, blândețe, etc, cred că toți acei preoți Îl întreceau în strălucire pe Isus Hristos. De ce spun aceasta? Pentru că El S-a dus în Templu, a împletit un bici din nuiele, a privit cu mânie spre cei ce vindeau acolo, le-a răsturnat mesele, i-a lovit și i-a izgonit de acolo. Este adevărat? Biblia spune că a privit la ei cu mânie.

Deci preoții aceia erau oameni blânzi, buni și înțeleghători. Când s-a ajuns la roadele Duhului Sfânt, ei puteau să arate mai multe roade ale Duhului decât o putea face vreodată Isus.

Când s-a ajuns la teologie, ei nu știau nici o școală pe care ar fi absolvit-o El, de aceea ziceau:

„De unde vine Omul acesta? Ce carnet de membru are? La ce organizație aparține? Noi nu știm nimic despre El. De unde vine? Este un proscris, unul născut în urma unei legături nelegitime. Am putea să-L umilim în câteva minute și să-l arătăm că conform Legii...” Vedeți? Ei au avut dreptul să facă ceea ce au făcut, când s-a ajuns la problema aceasta. De ce? Pentru că au omis să vadă că Isus

Hristos era tocmai Cuvântul făgăduit pentru ceasul acela.

Singurul mod prin care ar fi putut recunoaște aceasta, a fost atunci când El le-a spus lucrurile ascunse ale inimilor lor. Aceasta dovedea că El era Profetul făgăduit de Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că tot ce a spus s-a împlinit cuvânt cu cuvânt.

Da, El era Profetul, Robul, Dumnezeul Profet. Isus Hristos nu era un proroc al lui Dumnezeu, El era Dumnezeul Proroc. Maleahi, Ieremia, Ilie, Isaia și ceilalți erau prorocii lui Dumnezeu, dar El era Dumnezeu însuși; era Dumnezeul Proroc, nu prorocul lui Dumnezeu, înțelegeți?

Toți prorocii care au simbolizat viața Lui, au avut doar o măsură, dar El era plinătatea; era împlinirea acelor simboluri. Prorocii au avut o măsură din Cuvântul lui Dumnezeu, dar El era Cuvântul Proroc. Înțelegeți?

Când un om Îl primește pe Hristos, primește plinătatea Cuvântului adus astăzi. Dar ce spun oamenii? „Eu sunt luteran!” Eu nu am nimic împotriva acestora, dar vulturii nu se hrănesc de acolo. Înțelegeți? Aceasta a fost o hrană proaspătă în zilele lui Luther, dar acum este învechită.

„Eu sunt metodist!” Este în ordine, dar tu trăiești încă în trecut.

Evreii l-au spus lui Isus: „*Tatăl nostru este Avraam.*” (Ioan 8.39), dar ce le-a zis prorocul Ioan? „...*Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice copiii lui Avraam.*” (Matei 3.9).

„O, noi aparținem de asta!” sau: „Noi aparținem de aceea!” spun ei, dar toate acestea nu sunt nimic, pentru că Isus le-a zis celor care-și puseseră încrederea în asemenea lucruri: „*Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii ai lui Avraam!*” (Matei 3.7-9).

Vedeți? Deci a fi un bun teolog bine instruit nu are nimic a face cu problema noastră, așa cum nici a fi blând și smerit nu dovedește că ai Duhul Sfânt.

Ce L-a făcut deosebit? El era Cuvântul făcut trup. Nu Cuvântul pentru ziua lui Moise, pentru că Moise fusese Cuvântul pentru ziua aceea. Nu Cuvântul pentru zilele lui Noe, pentru că Noe fusese Cuvântul pentru ziua aceea; nu Cuvântul pentru ziua lui Ilie, pentru că Ilie fusese Cuvântul pentru ziua aceea. Vedeți? El este Cuvântul timpului prezent, dar ei trăiau în trecut.

Același lucru se repetă acum. Aceasta este dovada Duhului Sfânt: când Dumnezeu îți descoperă Cuvântul pentru timpul acesta, pe „Așa vorbește Domnul!” iar tu Îl vezi și Îl accepți. Nu ce ești tu, nu ce ai fost sau ceva de felul acesta, ci ce este Dumnezeu și ce a făcut El pentru tine acum. Aceasta este dovada.

Domnul ne-a dat dovada Duhului Sfânt în Ioan 16, când a zis: *„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.*

Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul: căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.” (Ioan 16.12-13). Puteți vedea? Acolo este dovada: *„El vă va descoperi lucrurile viitoare...”* adică va aduce tălmăcirea divină a Cuvântului scris. Nu este aceasta dovada unui proroc?

În Biblie, văzătorul este un om care poate anunța dinainte lucrurile care vor veni. El nu este un om care posedă un dar al Duhului, ci a fost ales dinainte și s-a născut ca profet. Înțelegeți? El este toată viața proroc, pentru că aceasta este o slujbă.

Aici am multe întrebări despre Mireasă și biserică. Vedeți? Voi nu le puteți deosebi, dar Mireasa este aleasa lui Dumnezeu și nu va trece prin necazul cel mare, pe când biserica va trece. Mireasa îi cuprinde pe aleșii lui Dumnezeu, pe când biserica sunt cei despre care se spune: *„Oricine vrea, să vină!”*

Dumnezeu a rânduit în biserică Sa cinci slujbe: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători. (Efeseni 4.11). Vedeți, aceste slujbe au fost rânduite de Dumnezeu, nu de oameni. Oamenii au diaconi, administratori și așa mai departe, dar Dumnezeu a așezat în Biserică Sa aceste slujbe „*pentru desăvârșirea sfinților.*”

Când vine Duhul Sfânt, El este un Martor care adevărește că Cuvântul este corect. Cuvântul pentru astăzi, nu pentru zilele lui Luther sau Cel pentru zilele lui Moise. Noi mărturisim că și Acela este Adevărul, dar este pentru o altă zi.

Cum ar fi fost dacă Isus ar fi venit și ar fi zis: „Așa cum a venit Moise să vă scoată din Egipt, am venit și Eu să vă iau și să vă duc în altă parte!” Sau cum era dacă ar fi zis: „Haideți să construim o arcă! Eu sunt Domnul Dumnezeu și în curând voi îneca întreaga lume!”? Vedeți, Scriptura nu spune nicăieri că El va veni în felul acela. Înțelegeți? Dacă ar fi procedat așa, ar fi dovedit că nu este Mesia. Nu contează ce corabie ar fi construit, sau ce altceva ar fi făcut, pentru că dacă proceda în felul acela nu dovedea că este Mesia. De ce? Pentru că nu ar fi venit conform Cuvântului. Aleluia! El nu s-ar fi legitimat ca fiind Mesia. Da, domnilor.

Revenind la problema noastră, în 1 Corinteni 13.10 scrie: „...*când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.*”

Deci toate aceste lucruri mărunte, cum ar fi: săritul în sus și-n jos ca un copil, vorbirea în limbi și toate celelalte lucruri, vor înceta când va veni „ce este desăvârșit.” Prin ajutorul lui Dumnezeu, noi avem astăzi interpretarea corectă a Cuvântului, cu legitimarea divină, ceea ce înseamnă că tot ce este în parte se va termina.

„Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; dar când m-am făcut mare, am lepădat ce era copilăresc.” (v. 11). Amin.

47. Frate Branham, eu te apreciez ca slujitor al lui Dumnezeu și cred

Mesajul Adevărului, dar soția mea nu vrea să asculte nici o bandă și spune tot felul de lucruri la adresa Mesajului. Dorința mea este ca și ea să creadă Cuvântul și așa vrea să te rogi pentru copiii mei. Dorința mea este să fiu un prieten al lui Dumnezeu și să fiu găsit tot timpul în voia Sa. Vreau să fiu slujitorul Lui. Când eram mic le spuneam tuturor că vreau să fiu predicator, dar nu știu dacă aceasta este voia Domnului cu privire la mine. Dorința mea este să fac orice pentru El.

Aceasta este o întrebare bună, iar cel care o trimite este sincer. Pe el îl doare pentru soția lui, fiindcă ea este o parte din el, este perechea lui. Ce pot să mai adaug eu la aceasta?

Frații mei, vă spun în Numele Domnului că într-una din aceste zile voi vorbi în Tabernacol despre „Căsătorie și despărțire.” Dacă aceasta aduce despărțire, înseamnă că trebuie să se despartă, iar noi vom dovedi aceasta cu Cuvântul Domnului.

Fiți atenți, fraților! Știți că de multe ori voi luați perechea greșită aici pe pământ? Adesea, doi ochi căprui sau albaștri te ademenesc, deși nici n-ar trebui să-i iei în seamă. Mulți dintre bărbați își dau seama de aceasta.

Un om care se căsătorește, ar trebui să stea mai întâi în rugăciune și abia după aceea să pășească înainte. Tu n-ar trebui să alegi o femeie privind la frumusețea exterioară, ci ar trebui să cauți frumusețea interioară, pe cineva care va fi o mamă adevărată pentru copiii tăi.

Știu că ceea ce voi spune în continuare sună îngrozitor, mai ales că este spus de un predicator și de la amvon.

Pe vremuri, când eram în vest, obișnuiam să merg cu cumpărătorii de vite. Când voiau să-și facă o cireadă nouă, fermierii mergeau și cumpărau vite de prăsilă, iar

eu am învățat o mulțime de lucruri interesante de la ei. Mergeam acolo cu un fermier bătrân, cu domnul Javerez, care mai târziu a venit aici la biserică și l-am condus la Hristos. Mulți dintre voi și-l amintesc, desigur, pentru că era un necredincios convins, fermier din Colorado.

Într-o zi ne-am dus să cumpărăm vaci, iar eu am văzut o vițelușă tânără care nu fătase niciodată și pe care se cerea un preț mic. Când am văzut-o, i-am zis lui Jav:

„Dacă aș avea bani, aș cumpăra eu vițelușa aia.” Jav m-a privit și mi-a zis:

„Uite ce este, Billy. Este un lucru pe care tu nu-l înțelegi cu privire la cumpărarea vitelor, așa că ar fi mai bine să-ți urmezi calea și să predici. Tu nu înțelegi vitele. Uită-te numai la vițelușa aceea care-ți place.” M-am apropiat de vițea, iar el a continuat:

„Vezi tu privirea aceea sălbatică din ochii ei?”

„Da”, am răspuns eu.

„Ei bine, vițeei ei, nepoții și chiar stră-stră-strănepoții ei, vor avea aceeași privire sălbatică. Ea și vițelele care se vor naște din ea, nu vor fi niciodată mame adevărate. Tu nu le vei putea îngrășa, orice ai face pentru aceasta.

Uită-te acum la vițelușa aceasta care a fost deja vândută. Privește cât este de blândă, uită-te la privirea ei pașnică, la ochii ei plini de căldură. Ea va fi o mamă adevărată pentru vițelușul ei și la fel vor fi toți urmașii ei.

Orice vițea poate deveni mamă dacă este dusă la un taur bun de prăsilă, dar dacă are acea privire sălbatică, este semnul că nu va da niciodată naștere la o cireadă

sănătoasă și puternică. Ai înțeles acum?”

„Da, domnule,” am răspuns eu. „Îți mulțumesc.”

Același lucru este valabil și pentru femei. Dacă vă luați de soție una din ființele acelea cu fața vopsită și cu ochii holbați, care arată asemenea unui animal care vrea să pară o ființă umană, nu veți ajunge nicăieri. Ea va alerga tot timpul, dar creștinătatea nu este frumoasă pe dinafară, ci pe dinăuntru. Ea este plină de pace, de liniște, de iubire și este împodobită cu un duh blând și smerit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Vedeți? După astfel de bărbați și femei ar trebui să privim noi, frați și surori.

48. Frate Branham, o femeie creștină poate purta bijuterii simple: un lăntișor sau perle?

Soră, știu că aceasta înseamnă mult pentru tine și vreau să știi că înseamnă mult și pentru mine, fiindcă văd că ai încredere că-ți voi spune adevărul.

Prin urmare, aș vrea să-ți amintești ce spune Biblia în 1 Petru 3.3-4:

„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletirea părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”

Soră, după părerea mea, deci cel ce spune aceasta sunt eu, nu Domnul, dacă ai primit un lăntișor de la soțul tău, nu cred că este rău. Vezi tu? Problema este motivul care stă în spatele a ceea ce faci tu, așa că, dacă simți că ești prinsă de un asemenea lucru, mai bine lasă-l în pace. Totuși, nu văd nimic rău în faptul că porți verigheta.

Eu știu că nazarinii nu voiau să boteze o femeie care avea pe deget verigheta, dar părerea mea este că nu este nimic rău în faptul că femeia poartă verighetă. Biblia spune că și în vechime femeile purtau un semn care arăta că sunt căsătorite, dar acela nu era verigheta, ci un șirag de monede pe care îl purtau în jurul capului. Deci, nu este nimic rău dacă poartă verigheta ca să arate că este căsătorită.

Eu nu văd nimic rău în faptul că femeile vor să se îmbrace frumos și decent, sau dacă sunt curate și arată ca niște doamne. Dar dacă fac aceasta din mândrie, înseamnă că undeva este ceva greșit cu ele.

Cred că femeile de aici își amintesc că nu demult au apărut acele „fuste ale rușinii,” cum le numeau oamenii, dar adevărul este că acele fuste dovedesc că nu este rușine. Ele nu erau purtate doar de fetele tinere, ci și de femeile bătrâne, deoarece toate doresc să fie tinere. Eu nu vreau să spun că și voi gândiți așa, surorilor, ci mă refer la femeile din lume. Pentru a avea astfel de „fuste ale rușinii,” femeile își iau fustele și le scurtează până sus, sus, astfel încât atunci când se îmbracă, lenjeria care este pe dedesubt este mai lungă decât fusta. Voi știți cum sunt acele lucruri cu dantelă sau cu volănașe.

Într-o zi a venit la mine o fată care face parte dintr-o sectă religioasă americano-germană și mi-a spus că tocmai a primit Duhul Sfânt. Înainte a aparținut de „Adunarea lui Dumnezeu” din Fort Wayne, unde fusese și căsătorită. Ea mi-a zis:

„Frate Branham, aș vrea să te întreb ceva.”

„Sigur că da, soră,” am răspuns eu.

„Crezi că este greșit ca o fată creștină să poarte o așa zisă „fustă a rușinii”?”

„Iartă-mă soră, dar aceasta este o expresie pe care n-o înțeleg. Ce este o „fustă a

rușinii”?

Și mi-a explicat despre ce este vorba:

„Arată ca un jupon.”

„Cam ce este în mintea unei femei care vrea să-și arate hainele de dedesubt la bărbați? Cum este posibil ca o fată creștină să se îmbrace în felul acesta? Ți-ai putea imagina o creștină îmbrăcată așa?”

Fiți atenți! Când este vorba de trupul unui bărbat, nu este prea mult de el, iar dacă ar umbla pe jumătate gol, n-ar fi nici o rușine. Nu că aș ține cu bărbații, dar care femeie poate fi ispitită de un bărbat care umblă fără cămașă, cu pantaloni scurți sau ceva de felul acesta? Trupul osos și păros al bărbatului este mai degrabă dizgrațios decât plăcut, dar priviți o femeie care umblă așa. Situația este total diferită. Înțelegeți? În ordine.

Revenind la întrebarea noastră, vreau să spun că atunci când am fost în Elveția, am văzut ceva ce m-a făcut să mă rușinez că sunt american. Eram cu fratele Arganbright și undeva lângă Lausanne, am găsit un local bun unde am putut cumpăra câte un grătar mare și gustos, care costa doar vreo 30 de cenți în banii noștri. Am trăit regește. Cât timp am stat acolo, am mers în fiecare zi în localul acela.

Voi știți că acolo, majoritatea oamenilor beau vin pentru că apa nu este bună. Eu nu am vrut să beau vin și mi-am cumpărat apă plată de la farmacie și oriunde mergeam purtam cu mine ulciorul cu apă.

Într-una din zile, când ne-am dus să mâncăm câte un grătar, am văzut în local o „miss America,” ce ținea în brațe un câine Pudel. Era însoțită de o altă femeie și

ambele aveau suficiente bijuterii de magazin de zece cenți, mari și stridente, cercei lungi care atârnau în jos și foarte fardate. Ambele aveau cam 50 de ani, dar privindu-le te gândeai că vor să pară de 15 ani. Ce încearcă ele să facă? Vor să meargă pe drumul vieții privind într-o oglindă retrovizoare, adică în urmă.

O creștină nu face aceasta. Ea nu se uită în trecut, la ceea ce a fost, ci privește numai înainte, unde merge, de aceea nu mai vrea să fie ceea ce a fost cândva. Înțelegeți? Nu dați nici o atenție la ceea ce ați fost cândva, pentru că nu veți mai putea fi niciodată la fel. Orice om care merge pe drumul vieții privind într-o oglindă retrovizoare, se va tampona într-o bună zi.

Acest lucru este valabil și pentru un om care merge pe calea unui creștin. Să nu priviți niciodată la ceea ce ați fost cândva, ci uitați-vă la ceea ce urmează să fiți, pentru că Pavel a spus:

„...fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ceea ce este înaintea, alerg spre țintă...” (Filipeni 3.13-14).

Americanca și-a pus câinele pe masa din local și a început să se ocupe de el. Era cu adevărat dezgustător. Și după ce s-a ocupat de câine, a început să mănânce fără să se spele pe mâini. Când a văzut aceasta, ospătarul s-a apropiat de masa lor și a spus ceva. Dr. Guggenbuhl, care era cu noi, și-a întors capul și a început să râdă.

„Ce a zis?” am întrebat eu.

„Ospătarul i-a cerut să ia câinele de pe masă, dar femeia cealaltă i-a răspuns: „Las-o în pace, că este americancă!”

Vedeți? Cu alte cuvinte: „Las-o, căci nu știe ce face!” Ce rușine!

Când am fost să vizitez catacombele San Angelo de la Vatican, am văzut un anunț mare pe care scria: „Către femeile americane: Înainte să intrați în această catacombă, vă rugăm să vă îmbrăcați ca să onorați amintirea celor morți!” Vedeți?

49. Frate Branham, unde va fi Mireasa când explodează pământul și arde? Va fi într-un loc asemănător cu Gosenul în care au locuit copiii lui Israel când au căzut acele plăgi peste Egipt? Va fi pe pământ în zilele acelea? Dacă da, unde?

Și a doua întrebare: La răpire toată Mireasa va fi luată din același loc?

Înainte de răpire va avea loc trezirea celor adormiți; va urma transformarea celor vii, după care toți vor fi răpiți împreună pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh.

Răpirea va avea loc înainte de începerea Mileniului, iar pământul va arde, va fi curățat pe deplin, după Mileniu și după judecata de la tronul alb. Înțelegeți? Atunci, sfinții vor fi pe pământ, iar Satana va înconjura cetatea preaiubită, dar Dumnezeu va trimite asupra lui și a oștirii care-l urmează, ploaie de foc și pucioasă, care-i va mistui. În ordine. Aceasta o spune Scriptura.

50. Frate Branham, eu cred că femeia trebuie să fie supusă bărbatului, dar dacă o creștină are un bărbat păcătos, care nu vrea să vină la niciunul din serviciile tale, ba mai mult, nu o lasă nici pe ea să vină și îi cere să-și taie părul, să poarte pantaloni scurți și să meargă cu el în locuri păcătoase, trebuie să fie supusă unui astfel de bărbat? Trebuie să facă ce spune el? Te rog să explici cât mai clar acest lucru.

Nu, soră, tu nu trebuie să fii supusă unui astfel de bărbat. Într-adevăr, nu!

Dacă omul vrea să trăiască în continuare cu tine ca și creștină, este în ordine, dar

dacă îți cere să porți pantaloni scurți, să-ți tai părul și să faci toate celelalte lucruri rele, păcătoase, caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Tu nu ești legată de un asemenea om.

Nu uita însă că Biblia spune că *„Dacă o femeie are un bărbat necredincios, și el voiește să trăiască cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei.”* (1 Corinteni 7.13).

Deci câtă vreme nu-i cere să facă lucruri contrare voii lui Dumnezeu, este în ordine.

Astfel, dacă el zice: „Scumpo, este în ordine dacă vrei să mergi la biserică. Eu nu am nimic împotriva deși, în ce mă privește, nu pot crede acele lucruri. Tu du-te înainte...” este în ordine.

Dar dacă bărbatul se ridică și spune: „Nu îți dau voie să faci aceasta!” este cu totul altceva. Din clipa aceea, tu nu mai ești legată de acel om și pui totul deoparte pentru Dumnezeu.

51. Frate Branham, care este situația cu o persoană divorțată care s-a recăsătorit înainte de a veni la mesaj, deși fosta pereche este în viață?

Răspunsul îl avem în 1 Timotei 3.2 și Tit 1.6

„Dar trebuie ca episcopul să fie fără prihană, bărbatul unei singure neveste, cumpătat, înțelept vrednic de cinste, primitor de oaspeți, în stare să învețe pe alții.” (1 Timotei 3.2).

„Te-am lăsat în Creta... să așezi prezbiteri în fiecare cetate, după cum ți-am poruncit:

Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure neveste, având copii credincioși , care să nu fie învinuiți de destrăbălare sau neascultare.” (Tit 1.5-6).

Astfel, dacă un bărbat dorește slujba de episcop, prezbiter sau o altă slujbă în biserică, trebuie să aibă o singură soție. Acesta este adevărul. Deci Biblia spune că un bărbat care este lucrător în casa lui Dumnezeu, *„trebuie să fie bărbatul unei singure neveste.”*

Mai departe.

52. Dragă frate Branham, Dumnezeu m-a întâlnit cu aproximativ zece ani în urmă și m-a vindecat. Dorința mea este să mă întorc cu adevărat la El și să-L iubesc cu dragostea pe care am avut-o atunci. Voi primi din nou acea bucurie înainte de a muri? Și ce trebuie să fac pentru ca și soțul meu să primească acest lucru?

Presupun că întrebarea este pusă de o femeie care și-a pierdut dragostea dintâi. Vedeți? Ea a devenit rece în Duhul. Soră, dacă vii încă la biserică și faci ce este drept, este un semn că nu ai pierdut mântuirea, dar cu siguranță ai pierdut „bucuria mântuirii.” Tu știi că și David a strigat odată: *„Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale...”* (Psalmul 51.12).

Soră, tu ești încă o creștină, dar ceea ce trebuie să faci repede este să te dezlegi de toate legăturile, să-L cauți pe Dumnezeu și să te rogi.

„Ce să fac pentru ca și soțul meu să primească acest lucru?”

Așa cum am spus și azi-dimineață, trebuie să fii doar „sare”, deoarece Cuvântul spune că noi suntem sarea pământului. Soțul tău va urmări și va vedea viața ta curată, iar Cuvântul spune că *„soțul necredincios este sfințit prin soția*

credincioasă..." (1 Corinteni 7.14).

Deci, tu caută-L pe Domnul, stai smerită, roagă-te tot timpul și laudă-L pe Dumnezeu. În ce-l privește pe soțul tău, fii bună cu el și trăiește alături de el dacă și el dorește aceasta.

53. Dacă o femeie comite un rău cu un bărbat căsătorit, apoi se căiește și îndreaptă lucrurile cu soțul ei, conform Scripturii este nevoită să meargă și la soția bărbatului implicat, chiar dacă ea nu știe nimic despre aceasta? Sau este de datoria soțului să-i spună? Trebuie să mai fie rănită și ea spunându-i-se aceasta? Cât de departe trebuie să mergem cu rezolvarea acestei probleme, când legătura respectivă s-a încheiat și este la mijloc prietenia?

Dragă soră, există un singur lucru corect pe care poți să-l faci. Din câte am înțeles, ai fost implicată tu, sau cineva cunoscut de tine, într-un act greșit, adică ai avut o relație cu bărbatul unei alte femei. Când ai făcut aceasta, tu ai căzut din har. Apoi te-ai pocăit... dar adevărul este că nu poți să te pocăiești până nu mergi înapoi să îndrepti lucrurile cu acel bărbat. Tu trebuie să-l iei pe soțul tău și să mergeți împreună la omul acela ca să îndrepti ce ai făcut. Aceasta este cerința Scripturii.

Nu demult, a venit la mine o doamnă din Louisville, care în tinerețe a fugit cu un bărbat. Ea știa că face rău, iar după o vreme a lăsat totul, a părăsit orașul, și-a schimbat numele și a plecat undeva departe. Bărbatul cu care a stat, a urmărit-o, iar când a găsit-o (între timp ea se căsătorise cu un bărbat creștin, cu un om minunat), i-a spus c-o are la mână, iar dacă nu acceptă să trăiască cu el în concubinaj, va spune totul despre ea și o va face de rușine. Temându-se de amenințările lui, femeia a acceptat să trăiască cu ambii bărbați, și aceasta, pentru că nu a avut curaj să spună de la început adevărul despre trecutul ei.

Apoi a avut o fiică - acum are vreo 18 ani - și femeia nici măcar nu știe care dintre ei este tatăl ei. Ea mi-a povestit toate acestea, după care m-a întrebat ce trebuie

să facă.

„Există o singură soluție,” i-am răspuns.

„Dacă-i spun soțului meu, mă va părăsi, iar dacă va afla fiica mea, se va sinucide.”

„Dacă vei păstra acest lucru în inima ta, vei merge în iad. Alege deci.”

Voi știți că de multe ori când vin oamenii la mine, Duhul Sfânt descoperă lucruri ascunse pe care le-au făcut cândva în trecut. Ei spun: „Eu am rezolvat deja problema aceasta cu Domnul.”

Poate, dar tu trebuie să mergi la soțul sau la soția ta și să-i spui acel lucru. Îi datorezi aceasta. Trebuie să-i mărturisești acel lucru.

Dacă sora care a scris întrebarea aceasta este vinovată, dar ea a mers la soțul ei. Soră, tu ai comis adulter împotriva soțului tău, dar ai rezolvat problema. Tu ai mers la soțul tău și ai clarificat lucrurile, apoi ai mers la bărbatul cu care ai curvit și ai clarificat lucrurile și cu el. Dacă soțul tău vrea să trăiască în continuare cu tine, este treaba lui; totul depinde de el. Biblia nu-l obligă să facă aceasta, dar dacă te iartă, să fii destul de doamnă ca niciodată să nu te mai faci vinovată de un asemenea păcat. Dacă nu poate să te ierte, are toată libertatea să te lase. Acesta este adevărul.

În ceea ce-l privește pe bărbatul cu care ai săvârșit păcatul, este de datoria lui să meargă la soția sa să-și rezolve problema cu ea, iar după aceea să vină împreună la tine. Tu ți-ai făcut partea; acum este rândul lui. Înțelegeți?

Această femeie a avut o relație cu un alt bărbat, dar s-a dus la soțul ei, i-a

mărturisit totul, iar după aceea s-a dus împreună cu el la bărbatul cu care a păcătuit și au îndreptat și cu el lucrurile.

Bărbatul respectiv este și el căsătorit, de aceea acum trebuie să meargă și el la soția sa, să-i mărturisească ce a făcut, iar după aceea să vină împreună cu ea la femeia cu care a păcătuit. Abia atunci lucrurile sunt îndreptate pentru fiecare din ei. Până se va face aceasta, tu vei fi încă vinovată, iar în inima ta vei simți tot timpul condamnarea.

Nu demult, a venit la mine o femeie care era apăsată de o asemenea problemă încă din timpul primului război mondial. Ea mi-a zis:

„Frate Branham, am cheltuit sute de dolari pe la psihiatri și pe medicamente, dar totul a fost în zadar.”

Eu stăteam și o priveam liniștit. Meda o adusese la mine, iar acum puteam să văd cât de neliniștită și de neîmpăcată era acea femeie.

„Simt că totul se prăbușește în jurul meu,” a continuat ea. Privind-o liniștit, eu i-am zis: „Undeva în viața ta există ceva, este o problemă.”

„Nu este posibil, pentru că sunt învățătoare de școală duminicală.”

„Bine,” i-am răspuns. Apoi am privit-o din nou și am adăugat:

„Văd o mașină mică verde. Tu ești împreună cu un bărbat blond și era cât pe ce să fiți loviți de un tren.”

„O, să nu spui nimănui acest lucru!” m-a rugat ea.

„În timpul când s-a întâmplat acest lucru, soțul tău era în armată.” Când a auzit acele cuvinte, femeia a sărit în picioare plângând și a spus: „Te rog să nu spui nimănui acest lucru!”

Vedeți? Starea ei se datora problemei pe care o avea ascunsă în inima ei. După ce s-a liniștit puțin, a continuat: „Eu am mărturisit acest lucru, cu mult timp în urmă, înaintea lui Dumnezeu.”

„Stai puțin!” i-am zis eu. „Tu nu ai făcut acest rău împotriva lui Dumnezeu, ci ai încălcat legământul făcut la căsătorie, de aceea este nevoie ca mai întâi să rezolvi problema cu soțul tău.” „O, dar mă va părăsi!”

„Dumnezeu te-a părăsit oricum, așa că pe care-l dorești mai mult să nu te părăsească?” Apoi am adăugat: „Du-te la bărbatul tău!”

„Mă va părăsi și avem doi copii.”

„Aceasta este tot ce-ți pot spune. Psihiatrul n-a putut scoate acest secret din inima ta, dar Duhul Sfânt l-a descoperit. În ce mă privește, eu nu te-am văzut niciodată până astăzi.”

„Așa este,” a răspuns femeia, „dar cu toate acestea nu pot să-i spun soțului meu adevărul.”

„Îmi pare bine de cunoștință,” am spus eu, după care m-am ridicat și am părăsit camera.

Meda a venit după mine și mi-a zis:

„Femeia dorește să mergi înapoi.”

M-am dus la ea și am întrebat-o: „Ce mai dorești?”

„Frate Branham, nu pot să-i spun așa ceva soțului meu...”

„Soțul tău are părul negru, este adevărat?”

„Da,” a răspuns ea.

„Și el trebuie să-ți facă aceeași mărturisire.”

„O, nu! Soțul meu?”

„Mai bine du-te, ia-l și veniți amândoi aici.” I-am mai zis: „Cunoști cumva o femeie care poartă o haină roz și lucrează la o anumită companie de automobile?”

„Sigur că da.”

„Nu o strigă toți pe numele cutare?”

„Ba da.”

„Cu două săptămâni în urmă, ea și soțul tău au stat împreună sub un fag. Erau într-o mașină mică, un Chevrolet maro, cu numărul de circulație cutare și cutare și au săvârșit același act pe care l-ai săvârșit tu cu ani în urmă.”

„Nu soțul meu...”

„Bine. Du-te, ia-l și veniți amândoi aici.”

Femeia a plecat, iar după câteva minute, iată-i venind împreună. El a spus:

„Acesta este adevărul.” După ce lucrurile s-au pus în ordine, am zis:

„Vezi? Acum du-te și spune-l lui Dumnezeu și totul va fi bine cu tine.”

Acesta este adevărul. Când vii la altar și-ți amintești că este ceva ce trebuie pus în ordine, du-te mai întâi și îndreaptă lucrurile și abia după aceea pășește mai departe.

Femeia care a pus întrebarea s-a rezolvat, așa că acum totul depinde de soțul ei. Dar omul acela trebuie să vină și el să-și clarifice problema.

Vedeți? Nu contează ce faceți. Acel lucru vă va urmări până când îl veți rezolva corect, și **există o singură cale pentru a face aceasta: mărturisirea.**

Dacă această mărturisire va face să îți se ia pielea, nu da înapoi, ci fă-o oricum. Spune adevărul și atunci vei primi eliberarea. Amin.

Eu pot să-i aud pe mulți din cei care ascultă ce spun acum, zicând: „Așa ceva este greșit!” dar sfatul meu este să experimentați numai o dată acest lucru. Amin.

54. Este vreo deosebire între primirea Duhului Sfânt și botezul cu Duhul Sfânt? Persoana respectivă vorbește în limbi, iar dacă acest lucru nu se întâmplă întotdeauna ce altă manifestare este cunoscută?

Vă puteți imagina ca o mamă să dea naștere la un copil și să nu știe aceasta? Ar trebui să fie inconștientă ca să nu știe că a născut, este adevărat?

Nici voi nu puteți primi Duhul Sfânt fără să știți, pentru că se întâmplă într-adevăr ceva. Înțelegeți? Există ceva care vă schimbă. Întreaga voastră ființă se înnoiește duhovnicește, deveniți o făptură nouă în Hristos, așa cum spune Biblia în 2 Corinteni 5.17:

„Căci dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

Voi ziceți: „Frate Branham, înseamnă că tu nu crezi că un om trebuie să vorbească în limbi când primește Duhul Sfânt?” El poate vorbi în limbi, dar nu pentru a dovedi că a primit Duhul Sfânt.

Dorința mea este ca fiecare mădular din biserica aceasta să vorbească în limbi. Mi-ar plăcea să faceți aceasta și cred că dacă cineva cere acest lucru de la Dumnezeu, i-L va da, însă lăsați-mă să vă spun ceva.

Eu cunosc mulți oameni care vorbesc în limbi și totuși nu au Duhul Sfânt. Mai mult, sunt convins că nu există nici un lucrător care este cinstit față de el însuși și față de adunarea lui, care să nu spună același lucru poporului, deoarece se știe bine că diavolul imită acest dar.

Pavel a spus: „Chiar dacă aş vorbi în limbi omeneşti şi îngereşti, şi n-aş avea dragoste, sunt o aramă sunătoare şi un chimval zângănitor.

Şi chiar dacă aş avea darul prorociei şi aş cunoaşte toată ştiinţa; chiar dacă aş avea toată credinţa aşa încât să mut şi munţii, şi n-aş avea dragoste, nu sunt nimic.

Şi chiar dacă mi-aş împărţi toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aş da trupul să fie ars, şi n-aş avea dragoste, nu-mi foloseşte la nimic.” (1 Corinteni 13.1-3).

Şi tot el a adăugat:

„...când va veni ce este desăvârşit, acest „în parte” se va sfârşi.” (v. 10). Cu alte cuvinte: „Când va fi făcut cunoscut ceea ce este desăvârşit...”

Mai am aici o întrebare referitoare la lucrul acesta şi sper să ajung la ea în seara aceasta. Este în legătură cu ceea ce s-a întâmplat când au fost deschise Peceţile. Cred că acel lucru vă va aduce claritate deplină cu privire la problema aceasta.

55. Ce să facem, frate Branham? Peste noi a venit ceva ce nu putem înţelege. Toamna trecută am visat că m-am pierdut prin nişte nisipuri albe. Se făcea întuneric şi nu am mai putut găsi drumul. Visul acesta m-a urmărit tot timpul, iar acum sunt unul care bâjbâie prin întuneric. În visul acela au fost incluşi şi soţia şi fiul meu Ervin, care au ajuns în aceeaşi stare ca mine. Suntem disperaţi, dar credem că Dumnezeu îţi va arăta ce este în inimile noastre. Spune-ne dacă este vorba de ceva rău, de un păcat, pentru că dorinţa noastră este să fim bine.

Eu nu îl cunosc pe cel care a scris întrebarea aceasta, dar ceea ce pot spune este

că tu ai permis ca ceva să te neliniștească. Faptul că te-ai visat printre „nisipuri albe” este în ordine, deoarece ele înseamnă neprihănire și curăție. Tu ești cel care-l lași pe Diavolul să aducă neliniștea peste tine, deoarece visul dovedește că nu este nimic rău. Tu ești doar agitat, iar starea ta se răsfrânge și asupra soției tale. Încetează să mai faci aceasta și pretinde-ți drepturile date de Dumnezeu.

Tălmăcirea visului pe care l-ai avut dovedește clar că totul este în ordine, deci nu mai trebuie să te lași cuprins de neliniște.

Dacă ești neliniștit, acest lucru se va transmite și la ceilalți membri ai familiei și astfel se ajunge la ceartă și la neînțelegere. Dacă unul dintre voi este supărat pentru ceva, imediat se neliniștește și celălalt, iar dacă nu vrea să spună ce are, acela se supără și astfel, foarte curând toată familia este supărată. Dar cel ce face aceasta este Satana.

Dacă însă unul dintre membrii familiei se bucură, toată familia este bucuroasă, este adevărat? Vedeți cum starea unuia se transmite și peste ceilalți?

Prin urmare, încercați să vă ajutați unii pe alții. Copii, ajutați-i pe tatăl și pe mama voastră! Tată, încearcă să-ți ajuți copiii și la fel tu, mamă. Nu lăsați ca acel duh de supărare și de necredință să se apropie de voi, deoarece sunteți creștini. Voi sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu, sunteți sarea pământului și aveți drepturi date de Dumnezeu, iar Biblia spune:

„Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă lui Dumnezeu.” (Efeseni 5.19). Faceți aceasta și nu vă gândiți la ceea ce este rău.

După părerea mea, acesta este necazul cu tine, frate.

Mi-ar plăcea să mai zăbovesc la întrebarea aceasta, dar am promis că voi termina în 20 de minute. Dacă nu este aceasta problema ta, pune-mi o altă întrebare pe amvon și vom vedea mai bine.

56. Unii oameni spun că tu, frate Branham, ești Fiul omului, dar noi credem că Stâlpul de Foc este Fiul omului. Am înțeles noi greșit?

Aceasta este o întrebare foarte bună și vreau să spun de la început că eu **nu sunt Fiul omului, ci doar un fiu al omului**. Aceasta este o mare diferență, pentru că Isus Hristos a fost Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David.

Ceea ce l-a determinat pe fratele să pună această întrebare este probabil faptul că oamenii mă consideră un văzător, un proroc, deși eu nu am pretins niciodată aceasta.

Deci eu nu sunt acel Fiul omului. Eu nu pretind că sunt prorocul Lui, deși de multe ori – și voi ați auzit pe benzi – îi întreb pe oameni dacă cred că sunt prorocul lui Dumnezeu. Spun aceasta gândindu-mă că în dicționarul englez cuvântul „proroc” înseamnă predicator. Dacă nu mă credeți, puteți căuta în dicționar. Explicația ebraică și greacă pentru acest cuvânt este „văzător sau un om care vestește dinainte lucruri care vor veni.” Eu mă gândesc însă la explicația engleză a acestui cuvânt.

Eu nu vreau să mă numesc decât fratele vostru. Sunt fratele vostru și doresc ca și voi să mă considerați la fel: fratele vostru, fratele Bill, fratele Branham sau cum vreți să-mi spuneți. Ce credeți în rest despre mine, păstrați pentru voi.

Care era cealaltă întrebare? Da, iat-o!

„Noi am crezut că Stâlpul de Foc era Fiul omului.”

Nu! Stâlpul de Foc este ungera.

Să clarificăm puțin. Deci acest Stâlp de Foc este Îngerul care a ieșit de la Dumnezeu, este Logosul care este de fapt atributul plinătății lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu S-a arătat într-o formă vizibilă, Logosul era ungera marelui Duh care a mers înainte, îndurarea Lui venind jos.

Dumnezeu Tatăl era sfânt și nu putea suferi păcatul, de aceea era nevoie ca încă din Eden să existe o jertfă de sânge. Astfel, Logosul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Mai exact, Logosul a locuit într-un trup uman care era Jertfa.

Deci, Dumnezeu a venit jos să răscumpere omul pe care-l făcuse după asemănarea Sa și care păcătuiseră, iar acest lucru i-a adus din nou împreună – pe om și pe Dumnezeu. Când Logosul a devenit trup și a locuit printre noi, cerul și pământul s-au îmbrățișat și s-au sărutat unul cu altul, iar Dumnezeu și omul s-au îmbrățișat unul cu altul, ca Tată și fiu.

Isus a spus: „*Am venit de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu,*” este adevărat? (Ioan 13.3). Aceasta s-a întâmplat după moartea, îngroparea, învierea și înălțarea Sa, când trupul a fost luat sus ca să șadă la dreapta lui Dumnezeu.

Să nu credeți cumva că prin aceasta spun că Dumnezeu are o mână dreaptă, pentru că nu este așa. Dumnezeu este Duh, iar expresia „dreapta lui Dumnezeu” înseamnă „puterea și autoritatea lui Dumnezeu.” Aceasta înseamnă că tot ce este în cer este numit după Numele Lui și supus Lui; înseamnă că tot ce este pe pământ este numit după El și supus Lui, pentru că Numele lui Isus Hristos este mai presus de toate numele.

Acest Logos care era în El, care era Duhul lui Dumnezeu, Cel uns, i-a adus la

suprafață, prin har, prin sângele vărsat, pe fiii lui Dumnezeu care sunt unși cu același Logos.

În ziua cincizecimii, El a venit jos. Cine? Acel Stâlp de Foc. Și ce a făcut? S-a împărțit într-o mulțime de limbi de foc și s-a așezat peste cei prezenți în camera de sus. Acelea nu erau limbile lor, ci erau limbi de foc care s-au așezat peste fiecare dintre ei, peste un grup ales și legitimat prin acest Stâlp de Foc care arăta că Dumnezeu S-a împărțit peste oameni.

Înțelegeți? Dumnezeu, Logosul S-a împărțit peste oameni. Dumnezeu, nu o persoană, este în Biserica Sa.

Acesta este motivul pentru care a spus Isus: „...*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, ba altele mai mari decât acestea...*” (Ioan 14.12). În traducerea King James scrie: „*mai mari,*” dar în original este scris: „*mai multe.*” Dumnezeu a fost turnat și a locuit într-un Om, în Isus Hristos, dar acum El este turnat și locuiește în Biserica universală a Dumnezeului celui viu.

Chiar acum, în timp ce Dumnezeu este aici și vorbește cu noi, în timp ce este în inimile noastre, El este și în Africa; este și în Asia și în Europa și pretutindeni. Oriunde sunt credincioși adunați împreună, este și El în mijlocul lor.

Voi știți că după moartea, îngroparea, învierea și înălțarea Sa la cer, și după coborârea Duhului Sfânt, Pavel mergea într-o zi spre Damasc, iar Stâlpul de Foc, Logosul, a apărut înaintea lui.

Un iudeu – cum era Pavel – nu ar fi numit niciodată acel Stâlp de Foc, „Doamne,” dacă n-ar fi știut că El era același Logos pe care L-a urmat poporul Israel în pustie. Vedeți? Acela nu era Fiul omului, ci Logosul.

Eu spun aceasta cu smerenie, dragoste și respect. Înțelegeți?

Pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, în zilele din urmă se va întâmpla la fel ca în zilele Sodomei. Da, în ziua când se va arăta Fiul omului, va fi la fel ca în zilele Sodomei. Acum, în aceste zile din urmă, Logosul care era peste Isus și s-a dus apoi în Stâlpul de Foc, a coborât din nou pe pământ, printre oameni. El a fost identificat chiar și de aparatele de fotografiat, fiind recunoscut și de știință. Acolo puteți vedea fotografia Lui. George J. Lacy, șeful F.B.I. pentru amprente și documente secrete, a spus, după ce a cercetat clișeul care i s-a înmânat:

„Domnule reverend Branham, până acum și eu am numit aceste lucruri psihologie, dar iată că Lumina a atins lentila. Am examinat foarte atent filmul, cu tot felul de raze, timp de 4-5 zile, iar concluzia finală este că lentila fotografică nu a putut percepe psihologia, ci doar ceva real.”

Această fotografie uimitoare, cu aureola de foc odihnindu-se deasupra capului lui William Branham, a fost făcută de domnul Ayers, un fotograf profesionist angajat de un conducător religios ostil, care se opunea slujbei fratelui Branham în Houston. Negativul a fost examinat cu grijă de George Lacy, anchetator de documente dubioase, și autentificat ca fiind adevărat.

Uitați-vă la lucrările pe care le face El, pentru că toate dovedesc că același Isus Hristos care a trăit odinioară în Palestina și același Duh care era în El, a venit acum printre noi pentru a desăvârși Trupul a cărui Căpetenie este El. Amin. Capul vine la Trup. Înțelegeți? El vine în curând să-și pretindă Trupul. Acela este Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Fiul lui David, Eu sunt, Trandafirul din Saron, Crinul din Vale, Luceafărul de dimineață.

Eu nu sunt El, ci sunt slujitorul Lui. Duhul care a locuit în Fiul omului, a venit să-i ungă pe fiii omului și să aducă înapoi o slujbă întocmai cum a făgăduit El, pentru ca astfel, Capul și restul Trupului să devină una.

Este întocmai ca piramida pe care a zidit-o Enoh. Noi știm că ea nu a avut niciodată piatra din capul unghiului. De ce? Pentru că „piatra unghiulară” urmează să vină. Noi vom privi odată aceste lucruri ca să vedeți că totul este în concordanță perfectă cu Scriptura.

Dacă veți privi bancnota de un dolar american, veți vedea această piatră unghiulară și acel ochi. Acolo este scris: „Marele sigiliu.”

A fost cineva dintre voi în Egipt? Ați văzut piramidele? Pietrele ei sunt atât de perfect îmbinate, încât te uimește perfecțiunea lor, dar piatra din vârf nu a fost pusă niciodată. Însă ea va veni și se va potrivi perfect acolo, ca un mare diamant.

Acea piatră nu s-ar potrivi pe rândul de la bază și nici pe următoarele, ci doar pe ultimul rând.

Tot așa, când va veni Isus, Trupul Său care este Biserica, trebuie să aibă în mijlocul ei slujba pe care a hotărât-o El și să fie pe ultima treaptă a creșterii duhovnicești: desăvârșirea, pentru că așa cum a spus Pavel, măcar că martirii și înaintașii credincioși au suferit și au murit pentru Hristos, nu au putut ajunge la desăvârșire fără noi. (Evrei 11.40).

Atunci, toți cei adormiți de-a lungul epocilor vor învia, iar vulturii din timpul acesta se vor aduna împreună cu ei, ca să îl întâmpine pe Mire, pentru că „unde este stârvul se vor aduna și vulturii.” (Matei 24.28).

Cred că răspunsul meu la această întrebare a fost cât se poate de clar.

57. Frate Branham, Satan poate să folosească darul vorbirii în limbi și al prorociei într-o persoană care are Duhul Sfânt?

Aceasta este o întrebare foarte bună. Da, domnule. Lucrul acesta trebuie urmărit foarte atent. Dacă citim în 1 Corinteni 14.29, vedem că orice dar din biserică trebuie judecat mai întâi. Vedeți?

Voi trebuie să urmăriți totul cât se poate de atent, pentru că duhurile rele se strecoară foarte ușor înăuntru, și aceasta, pentru că ploaia cade și peste cel drept și peste cel nedrept.

Aceeași ploaie care a fost trimisă pentru grâu, a căzut și peste neghină. Aceeași apă. Câți știu aceasta?

Acest lucru ar trebui să clarifice în inima voastră și sămânța șarpelui, adică cum a venit acel fiu. Înțelegeți?

Dumnezeu are o lege, iar voi trebuie să urmăriți atenți această lege a Duhului Vieții, deoarece Satan se poate strecura înăuntru.

Pavel a spus că atunci când cineva are o descoperire, înainte de a fi spusă înaintea bisericii trebuie să fie doi sau trei martori care s-o judece.

Acum este momentul să vă spun ceva. Nu știu dacă fratele meu este aici, dar cineva și-a bătut joc de o persoană care a părăsit tabernacolul și s-a dus la adunarea fratelui Junior Jackson. El a spus: „S-a dus printre păsările moarte de acolo de jos!”

Nu ți-a fost rușine să faci o asemenea remarcă? Oricine ai fi, dacă ești un copil născut de mine în Hristos, mi-e rușine de ceea ce ai spus. Să nu mai faci niciodată așa ceva, pentru că Junior Jackson este fratele meu.

Cauza care a generat aceste lucruri este că eu obișnuiesc să pun biserica într-o anumită ordine, dar când revin ca să văd dacă pot obține manifestarea darurilor, constat că jumătate din ei s-au retras. Lucrurile trebuie rânduite, pentru că altfel te trezești că se ajunge până acolo că abia mai poți predica fără ca cineva să te întrerupă cu o vorbire în limbi, cu o tălmăcire sau cu ceva de felul acesta, iar când urmărești ceea ce s-a spus, constați că nici jumătate din acele lucruri nu s-au împlinit.

Eu cred în vorbirea în limbi și în tălmăcire, dar aceasta trebuie să fie ceva direct către biserică, nu „Domnul vine în curând,” deoarece Domnul Isus a spus: *„Să nu bolborosiți aceleași cuvinte, cum fac păgânii.”* Mesajul trebuie să fie ceva clar: „Du-te și spune-i fratelui Cutare sau Cutare, că a făcut cutare lucru greșit,” sau: „Zilele trecute, sora Cutare a făcut un lucru prin care a încălcat legământul făcut soțului ei! Dacă nu-și îndreaptă greșeala, Duhul Sfânt o va părăsi!” Acolo Îl aveți pe „Așa vorbește Domnul!”

Atunci avem o biserică solidă, care nu poate fi clătinată, iar păcatul este dat pe față așa cum s-a întâmplat și cu Anania și Safira. Nu se mai poate ascunde.

Cineva mi-a zis: „O, frate Branham, tu ne pui pe muchie de cuțit!”

„Da? Dar eu nu sunt pe muchie de cuțit atunci când stau în fața atâtor oameni

străini, pe care nu i-am văzut niciodată? Însă mă încred în Domnul, care m-a trimis să fac acest lucru, și pot spune că nimic din ceea ce s-a spus nu a dat greș niciodată și nici nu va da greș cât timp El este Dumnezeu!” Acesta este adevărul.

Eu cred că dacă sunt creștini adevărați, sinceri și interesați de lucrare, oamenii care au aceste daruri se vor întâlni împreună, ca să vadă ce pot face pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu. Dacă au o slujbă individuală, totuși nu trebuie practică în audiență, unde sunt păcătoși și așa mai departe, deoarece, așa cum a spus și Pavel, *„ar zice că sunteți nebuni!”*

Uneori, ei devin atât de lipsiți de respect cu aceste lucruri... nu mă refer la grupul nostru, ci la cei din alte părți, însă îi las în pace și îi urmăresc atent.

Eu le-am spus adesea fraților: „Lăsați acel lucru în pace, pentru că după o vreme vom vedea dacă este de la Dumnezeu sau nu. Apoi, dacă nu va suporta îndreptarea înseamnă că este un copil bastard. Aceasta o spune Biblia, nu eu.”

Ce se întâmplă când vine îndreptarea? Întrebați-l pe păstorul de aici, pentru că el a trecut prin aceste lucruri.

El m-a întrebat: „Cum este cu asta și cu cealaltă?” iar eu i-am răspuns:

„Stați liniștiți! Ei sunt niște prunci, iar noi nu putem judeca aceste lucruri. Urmăriți însă totul cu atenție, până ajung să se lovească de Cuvânt.”

În ce-l privește pe fratele Junior Jackson, el a avut un motiv pentru care a fost împotriva acestor lucruri. El voia ca biserica lui să aibă o rânduială, deoarece toți oamenii vor să vorbească în limbi și celelalte lucruri în audiență. Acestea sunt problemele din biserica lui, dar fratele Junior crede acest Mesaj așa cum Îl credem și noi. El este unul dintre ai noștri, de aceea, cine merge în biserica lui nu merge

printre „păsări moarte.” Junior Jackson este un om al lui Dumnezeu, iar eu îl iubesc din toată inima. Am observat că în seara aceasta nu este printre noi, de aceea am putut să vă spun tot ce aveam pe inimă cu privire la el.

Cred că nu este printre noi nici fratele Don Ruddell, deoarece are propria sa biserică. Vreau să vă spun însă că Don Ruddell, J.T. Parmell sau oricare dintre acești frați, sunt frații noștri și cetățeni ai Împărăției, ceea ce mă bucură nespus de mult.

J.T. sau oricare dintre ceilalți, nu trebuie să creadă întocmai cum cred eu. Așa cum v-am spus azi-dimineață, chiar și între mine și soția mea apar diferențe de păreri. Ce-i dacă merg la masă cu fratele Junior, iar eu mănânc plăcintă cu cireșe, în timp ce el mănâncă plăcintă cu mere? Amândoi mâncăm plăcintă, adică predicăm Evanghelia și rămânem frați. În ce privește ordinea din biserică lui...

Voi știți că și Petru și Pavel au avut neînțelegeri între ei. Nu în învățătură, ci datorită purtării lui Petru. Ei au avut o mică divergență din pricina aceasta, dar nu s-au despărțit niciodată, ci au rămas tot frați.

De exemplu, eu sunt în dezacord cu „Adunarea lui Dumnezeu,” cu sistemul ei, dar în mijlocul lor sunt o mulțime de oameni care sunt frați scumpi.

Eu sunt în dezacord cu învățătura unitariană, dar printre ei sunt o mulțime de oameni sinceri.

Sunt în dezacord cu biserică baptistă, cu cea prezbiteriană, etc., în ceea ce privește învățătura, dar printre ei sunt și creștini adevărați.

În această după-amiază am primit o telegramă de la un frate baptist care spune că a căutat multă vreme o biserică în care oamenii să Îl respecte pe Dumnezeu, în loc

să se respecte unii pe alții, iar un frate iubit care vine aici, i-a zis: „Te voi duce într-un asemenea loc.”

El tânjea să ajungă aici. Vedeți, copiii lui Dumnezeu pot să fie pretutindeni, de aceea, să nu spuneți niciodată ceva rău despre frați, chiar dacă nu sunteți de acord cu anturajul sau sistemul în care sunt prinși.

Revenind la daruri, ele trebuie urmărite cu atenție, deoarece Satan le poate imita pe oricare dintre ele. Uitați-vă numai la acești Beatles care imită vindecarea divină, deși sunt niște stricați murdari și păcătoși, născuți din iad. Înțelegeți? În ordine.

58. Cel de-al patrulea om din cuptorul încins al lui Nebucadnețar era Daniel, prorocul din epoca aceea?

O, **nu! Acela era Isus.** Al patrulea Om era „*ca un fiu de dumnezei.*” (Daniel 3.25). Deci nu putea fi Daniel.

59. Frate Branham, în Geneza 6.12 scrie că „Dumnezeu a văzut că orice făptură își stricase calea pe pământ.” Aceasta se referă la căsătorie și despărțire? Dacă da, nu s-a referit și Isus la același lucru când a spus că atunci când Se va descoperi Fiul omului va fi la fel ca în zilele lui Noe? (Matei 24.38-39).

60. Frate Branham, se vor naște copii în timpul Împărăției de o mie de ani, când Hristos va domni aici pe pământ? În timpul acela va fi păcat pe pământ? Oamenii de pe pământ vor fi în trupuri fizice?

Voi încerca să trec cât se poate de repede prin aceste întrebări.

Mai întâi, Geneza 6.12, unde scrie că toate făpturile s-au stricat. Biblia spune că atunci când va veni Fiul omului, va fi ca în zilele lui Noe: oamenii se însurau și se măritau, etc. Acesta este într-adevăr unul din semnele sfârșitului, dar nu pot spune că este dovada că suntem la sfârșitul timpului, așa cum nu pot spune că vorbirea în limbi este dovada botezului cu Duhul Sfânt.

Este adevărat că trebuie să vină un timp când oamenii se vor căsători și vor divorța, la fel ca în zilele lui Noe, însă există o mulțime de alte lucruri care merg cu acest lucru; acesta este doar unul dintre semne.

Și vorbirea în limbi este unul din semnele Duhului Sfânt, dar nu este un semn infailibil al Duhului, așa cum faptul că bărbații și femeile se căsătoresc și divorțează, apoi se căsătoresc din nou, nu este singurul semn al timpului sfârșitului. Cred că este clar, da?

„Se vor naște copii în timpul Împărăției de o mie de ani?”

Nu știu. Sunt o mulțime de lucruri care arată că vor fi și sunt multe altele care arată că nu vor fi. Sincer, până acum nu știu care este adevărul. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi vreodată acest lucru, vă voi spune. Până atunci, așteaptă pentru că acest lucru trebuie să vină de la El. Acum însă, nu pot să vă spun nimic pentru că nu știu.

„Va fi păcat pe pământ în timpul acela?”

Nu, acolo nu va fi păcat, pentru că Satana este legat.

„Oamenii de pe pământ vor fi în trupuri firești?”

Da, domnule. Noi vom avea un trup de slavă, în care vom mânca și vom bea, pentru că Împărăția de o mie de ani este „luna de miere” pentru Mire și Mireasa Sa.

61. Frate Branham, ce a vrut să spună Isus în Matei 12.32, când a zis: „Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor?” Te rog să explici aceste cuvinte. Îți mulțumesc.

Aici este trecut și numele celui care a scris întrebarea. Este vorba de un predicator. În ordine.

Frate, tu ești un teolog. Eu nu sunt teolog, dar pot să-ți spun că răspunsul îl dă tot Biblia în versetul 31, unde scrie: *„Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt, nu le va fi iertată.”*

„Hula împotriva Duhului Sfânt” înseamnă a-ți bate joc, a ridiculiza lucrarea Sa, a face ceva prin care treci linia dintre bine și rău, dintre har și judecată.

Dacă, de exemplu, Duhul Sfânt vine jos și descoperă lucruri ascunse, cum ați văzut adesea, iar când mergi afară îți bați joc de ceea ce s-a întâmplat și vorbești împotriva acelor lucruri, indiferent ce vei face în continuare ești un om terminat. Acest lucru dovedește clar că nu ești din Dumnezeu, pentru că *„cel ce este născut din Dumnezeu nu poate păcătui, pentru că sămânța Lui rămâne în el.”*

Ce este păcatul? Necredința. Astfel, când cel născut din Dumnezeu vede Cuvântul manifestat, îl crede, dar celălalt îl respinge și râde de El.

Prin urmare, există un singur păcat. Câți dintre voi știți aceasta? Păcatul este necredința. Acesta este adevărul.

Comiterea adulterului nu este păcat; fumatul, minciuna, înjurăturile și toate celelalte, nu sunt păcat. Ele sunt consecințele păcatului, ale necredinței. Tu faci aceste lucruri pentru că nu crezi. Acesta este adevărul. Prin urmare, există un singur păcat, iar acesta este necredința. Și „*cine nu crede, a și fost judecat...*” (Ioan 3.18).

Nu contează ce face sau ce va face, el este condamnat de la început. În ordine.

62. Frate Branham, este greșit ca o tânără necăsătorită să-și taie părul?

Da, este greșit ca o femeie să-și taie părul.

Să mergem mai departe.

63. Frate Branham, este corect ca femeile să lucreze în afaceri publice dacă au copii? Pun această întrebare pentru altcineva.

Nu știu ce să spun despre problema aceasta, dar lăsați-mă să vă spun cum gândesc eu. Dacă aș fi femeie și aș ști că soțul meu este sănătos și are un serviciu bun, mi-ar face plăcere să stau acasă, să am grijă de copiii noștri și să-i cresc în frica de Domnul. În timpul liber care mi-ar rămâne după ce aș găti, aș spăla și aș face celelalte lucruri, cred că i-aș învăța pe copii cum să-L slujească pe Domnul.

Dacă soțul tău are o datorie sau câștigă puțin, iar tu vrei să-l ajuți, cred că este corect cu condiția să trăiești și să te porți ca o doamnă. Părerea mea este că nici un bărbat nu vrea ca soția lui să ajungă într-un mediu cu oameni vulgari, păcătoși, dar dacă totuși ajunge într-un asemenea serviciu, cred că soțul ar trebui să știe că soția lui este o creștină adevărată, în care poate avea încredere, o femeie vrednică și demnă.

Eu nu pot spune că femeia nu ar trebui să lucreze, pentru că nu am nici un text biblic care să susțină așa ceva. Dacă ea dorește să lucreze, este în ordine.

Cu ce nu sunt eu de acord, este ca femeia să lucreze în aceste birouri ale oamenilor de afaceri. Voi știți cum se comportă ei cu ele, ce glume murdare spun și toate celelalte lucruri, ori, eu cred că un asemenea loc nu este potrivit pentru o femeie sfântă și curată. Părerea mea este că ea trebuie să plece dintr-un asemenea mediu.

Dacă o femeie poate să se comporte ca o adevărată doamnă și dorește să-și ajute soțul ca să facă ceva ce și-a planificat, să cumpere haine de școală pentru copii sau să plătească vreo datorie, ea poate lucra până rezolvă acea problemă. Ceea ce am spus aici este părerea mea și nu „Așa vorbește Domnul”, pentru că nu am nici o Scriptură în direcția aceasta.

Dacă femeia dorește să lucreze doar ca să aibă mai mulți bani de cheltuială, sau ca să poată merge prin baruri, să bea sau să fumeze și să facă alte lucruri urâte, cred că este greșit. În cazul acesta, ea ar trebui să stea acasă, să încerce să fie o doamnă și să aibă grijă de casa ei.

64. Dacă doi sunt recăsătoriți, deci ambii au fost căsătoriți, apoi au divorțat și s-au căsătorit din nou, iar după ce fac aceasta se pocăiesc, este suficientă pocăința sau pentru a fi în ordine cu Domnul trebuie să se despartă?

Cred că am răspuns deja la o asemenea întrebare. Oamenilor, dorința mea este să nu trebuiască să trecem prin asemenea lucruri, dar lumea este într-o stare foarte decăzută. Eu am prieteni buni, în această audiență, care se confruntă cu asemenea lucruri, de aceea îmi este foarte greu să spun care este adevărul.

Poate că vreo sărmană femeie micuță face greșeala de a se căsători cu un alcoolic

sau cu un om decăzut; sau vreun bărbat se căsătorește cu o femeie de stradă, fără să știe aceasta, și astfel se trezesc legați pe viață de un asemenea bărbat sau femeie. Căsătoria este un lucru sacru. De multe ori vezi petrecându-se astfel de lucruri, iar cei aflați în cauză se întrebă disperați: „De ce este așa?”

Nădejdea mea este că Domnul îmi va permite să vorbesc despre „Căsătorie și divorț,” și atunci, toate aceste întrebări vor fi lămurite. Aceasta este tot ce vă pot spune acum.

..... Sfârșitul primei părți. Partea a doua începe cu o întrebare incompletă .....

65. ...De ce nu ne putem vinde casele? Noi am postit și ne-am rugat să o vindem, dar totul a fost fără nici un rezultat.

Fratele sau sora mea care ai scris această întrebare, eu nu știu de ce vreți să vă vindeți casa. Poate aveți copii și doriți o casă mai mare; poate vreți să vă mutați în altă parte sau mai știu eu ce alt motiv aveți? Problema este că dacă vreți să faceți acest lucru, dacă ați postit și v-ați rugat pentru aceasta, mai rămâne de făcut un singur lucru: încredințați această problemă Domnului, apoi uitați de ea. Înțelegeți?

Poate voi vreți să vă mutați undeva unde nu va fi bine, iar Dumnezeu o știe mai bine. Faptul că v-ați rugat și ați postit, dovedește că sunteți creștini, așa că predați problema Domnului și ziceți: „Doamne, când vine timpul hotărât de Tine, trimite-ne un cumpărător pentru casa aceasta!” După ce predați problema Domnului, i-ați mâinile jos și nu te mai îngrijora cu privire la ea, ci du-te înainte liniștit.

Părerea mea este că dacă veți proceda așa, veți reuși.

66. Frate Branham, este greșit ca o femeie să-și onduleze părul?

Eu am trecut deja prin problema aceasta. Mie nu-mi pasă ce faceți, dar păstrați-l lung. Fetelor, n-aș vrea să luați acest lucru în glumă, pentru că este o problemă serioasă. Cine a pus întrebarea, a făcut-o pentru că dorește să cunoască adevărul și știe că eu sunt sincer în ceea ce spun.

Adevărul este că nu pot susține cu Biblia această întrebare. Dacă nu aveți un păr frumos și creț, iar ca femei doriți să arătați cât mai frumoase pentru soțul sau prietenul vostru, nu vă pot da nici un răspuns cu privire la încrețirea sau vopsirea părului.

Sfatul pe care vi-l pot da eu este să-L întrebați pe Domnul, pentru că sunt sigur că El vă va învăța care este voia Lui.

67. Te rog să explici 1 Corinteni 13.8-12. Sunt împlinite aceste versete acum, când Cuvântul desăvârșit este restituit Bisericii?

Cred că am răspuns deja la întrebarea aceasta. Să vedem totuși:

„...când va veni ce este desăvârșit, acest în parte se va sfârși.” În versetele 1-3, tot Pavel a spus:

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești... chiar dacă aș avea darul prorociei... dacă aș avea toată știința și aș cunoaște toate lucrurile, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut munții, chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor și mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.” Este adevărat?

„...dar când va veni ce este desăvârșit...”

Cine altcineva este desăvârșit afară de Dumnezeu? Este cineva? Nu, domnilor! Este Dumnezeu Cel desăvârșit? Sigur că da, iar Biblia spune că „*La început era... (Adunarea spune: „Cuvântul”), și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*” Și Cuvântul este încă Dumnezeu, înțelegeți? În ordine. Și „*când vine Cel ce este desăvârșit, tot ce este în parte se sfârșește.*”

68. Frate Branham, este greșit să te tunzi „periuță”?

Sper că întrebarea este scrisă de un bărbat. Spun aceasta, pentru că acum și unele femei se tund așa.

Îmi amintesc că odată, în vremea când eram paznic de vânătoare, mergeam cu autobuzul. Și acolo era un om care purta o șapcă și ochelari de sudor, pe care-i ținea ridicați așa. (Fratele Branham arată). El și-a aprins o țigară și povestea tot timpul. La un moment dat, a făcut o glumă la care am râs cu toții, iar eu l-am lovit peste picior zicând: „Băiete, asta ia într-adevăr prăjitura!”

Vizavi de el stătea o femeie, iar aceasta i-a zis:

„Ruth, tu mergi...”

Vă dați seama? Am crezut că era băiat. Avea pe ea o salopetă mare, șapca și ochelarii aceia, și în plus fuma și dădea fumul afară pe nas, întocmai ca un bărbat. Pur și simplu nu poți să-i deosebești.

Dar Biblia spune: „*Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească... căci oricine face aceasta este o urâciune înaintea Domnului.*” (Deuteronom 22.5). Ia te uită!

Nu, frate! Dacă vrei o tunsoare „periuță”, așteaptă până la vârsta mea și atunci vei

avea una. Nu vreau să glumesc pe seama întrebării tale, prietene, și doresc ca Dumnezeu să-ți binecuvânteze inima, pentru că crezi că fratele Branham îți spune adevărul.

Cred că Dumnezeu nu spune nimic despre tunsoarea bărbaților, decât că nu trebuie să-l lase să crească lung ca la femei, „*deoarece este o rușine pentru bărbat să poarte părul lung.*” (1 Corinteni 11.14).

Părerea mea este că pe Dumnezeu nu-L interesează cât de scurt își taie un bărbat părul, ci important este ca el să nu poarte păr lung ca femeile, deoarece Capul bărbatului este Dumnezeu. Capul femeii însă este bărbatul, de aceea dacă o femeie își taie părul, își dezonorează soțul. Acesta este adevărul. Mai mult, dacă ea face lucrul acesta, bărbatul are dreptul s-o lase, să divorțeze de ea. Câți ați știut că acesta este adevărul biblic?

El nu trebuie să trăiască cu o femeie care-l dezonorează.

69. Frate Branham, când Isaia a vorbit despre ficele Sionului și a spus: „...în loc de miros plăcut va fi putoare; în loc de brâu, o funie; în loc de păr încrețit, un cap pleșuv; în loc de mantie lungă, un sac strâmt...” face aluzie la timpul nostru, sau „vechea Biblie,” cum o numesc unii, nu mai are nici o importanță astăzi și nu mai este valabilă?

„Vechea” Biblie este valabilă întotdeauna și Cuvântul spus de Dumnezeu este viu mereu. Da, domnilor! „Vechea” Biblie, dacă așa vă place s-o numiți, a fost întărită și mai mult de „Noua” Biblie (Noul Testament). Astfel, Domnul Isus a spus:

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime (celor din „Vechea” Biblie): „Să nu preacurvești!”

Dar eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască în inima lui, a și preacurvit cu ea în inima lui.” (Matei 5.27).

Vedeți ce lucruri mărețe sunt acestea?

Să mergem mai departe!

70. Frate Branham, cum trebuie să-și poarte femeile părul?

Ne întoarcem din nou la 1 Timotei 2.9. Femeile să se îmbrace într-o ținută modestă.

Să citesc mai departe: **Eu vreau să-l port pe al meu cum îi place Domnului. Îți mulțumesc. Domnul să te binecuvânteze. Roagă-te pentru noi.**

Văd că persoana se și semnează. Sharon. Sigur, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Poartă-l lung. O, cea care a trimis întrebarea este o fetiță. Dumnezeu să te binecuvânteze, scumpo. Așa este bine. Tu mergi drept înainte.

71. După răpirea Miresei, dintre fecioarele neînțelepte va fi răpit cineva sau toate vor fi pierdute?

Nu. Atunci totul se va termina pentru bisericile dintre neamuri, pentru că Duhul lui Dumnezeu va părăsi pământul: *„Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe.”* (Apocalipsa 22.11).

Cu alte cuvinte, Hristos va părăsi sanctuarul, pentru că lucrarea de mijlocire este încheiată. El se ridică de pe scaunul de Mijlocitor și ia Cartea Răscumpărării pretinzând proprietatea Sa: pe cei răscumpărați. Atunci mijlocirea este gata. Câți înțelegeți aceasta? Eu am atins undeva problema aceasta – că El vine să-și pretindă proprietatea – dacă nu mă înșel, în Peceți.

Să vedem: „**Fecioara neînțeleaptă va fi mântuită atunci?**” Nu, pentru că toată lucrarea de mântuire are loc acum. Ea va trebui să treacă prin perioada necazului, pentru că a respins lucrarea de ispășire în plinătatea ei. Fecioara neînțeleaptă este o credincioasă, dar trebuie să treacă prin perioada necazului.

Biblia spune clar în Apocalipsa 12 că „*Balaurul... a început să urmărească femeia care născuse copilul de parte bărbătească...*” și „*șarpele a aruncat din gură apă.*” după ea (v. 13,15). O, ce ceas va fi acela!

Pot spune că în toată Istoria nu a fost niciodată un timp ca acesta, când biserica nominală să fi fost atât de flămândă și de însetată după botezul Duhului Sfânt. Toți: prezbiterienii, catolicii, baptiștii, nazarinenii, luteranii și toți ceilalți, se îngrămădesc înăuntru să afle despre El. Vedeți?

Acesta este un lucru cu adevărat izbitor. Vă rog să nu luați ceea ce vă spun acum ca o învățătură, dar ce spune Biblia că va urma după acest eveniment? Timpul se va sfârși.

Fiți atenți! Acolo erau zece fecioare care au ieșit să-L întâmpine pe Mire. Cinci din ele aveau ulei în candelă, în timp ce cinci nu aveau. Cele cinci care erau înțelepte, când au auzit strigarea: *„Iată, Mirele!”* s-au trezit, și-au curățat candelarele și s-au pregătit să meargă la nuntă, dar cele neînțelepte, care nu aveau ulei în candelă, au venit la cele înțelepte și le-au zis: *„Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelarele.”* (Matei 25.8). Cele înțelepte le-au răspuns însă: *„Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă!”* (v. 9). *Și în timp ce au mers ele să-și cumpere*

untdelemn, a venit Mirele.”

Când s-a auzit strigarea: „*Iată, Mirele!*” fiecare s-a grăbit să-și pună candela în ordine. Nu-i ceasul când scrisul de mână este pe perete?

„Oh”, spun ei, „noi vrem botezul cu Duhul Sfânt! Vrem asta și cealaltă...” dar în timp ce mergeau să cumpere, Mirele a venit și le-a luat pe cele înțelepte, iar celelalte au rămas afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Eu mai am o mulțime de întrebări frumoase care merg în legătură cu aceasta: „Cine era omul care a intrat înăuntru fără să aibă haină de nuntă?” și multe altele care se leagă aici.

72. Trebuie să plătim zeciuiala la cineva anume? Și: Un creștin trebuie să lucreze?

Desigur, creștinul este un om care lucrează.

Trebuie să plătim zeciuiala la cineva anume?

Să vedem ce spune Biblia. În Evrei 7.1-2 citim:

„În adevăr, Melhisedec acesta, Împăratul Salemului, Preot al Dumnezeului celui Preaînalt – care a întâmpinat pe Avraam când acesta venea de la măcelul împăraților, care l-a binecuvântat,

care a primit de la Avraam zeciuială din tot, – care după însemnarea numelui său, era întâi „Împărat al neprihănirii”, apoi și „Împărat al Salemului”, adică „Împărat al

păcii.”

Deci Avraam i-a dat zeciuială lui Dumnezeu însuși. Vedeți?

Prin urmare, tu ești dator cu zeciuiele tale acolo de unde îți primești „hrana.”

„Aduceți însă la casa visteriei toate zeciuiele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi din belșug binecuvântarea.”
(Maleahi 3.10).

Eu provoc pe orice bărbat sau femeie, care nu plătește zeciuiala, să accepte această invitație a Domnului!

Aș putea să stau aici până dimineață și să vă povestesc ce s-a întâmplat când am văzut necesitatea acestei fapte și în ce situație mă aflam. Cu toate acestea, am fost cât se poate de corect și am plătit zeciuiala. Am dat întotdeauna Domnului a zecea parte, iar când lucrurile au mers mai bine, am păstrat a zecea parte pentru mine, iar restul am dat-o pentru Domnul.

Da, domnule, eu cred că zeciuiala trebuie plătită! Aceasta este una din poruncile date de Dumnezeu, și s-a dovedit că este o binecuvântare pentru toți cei care o împlinesc.

Poate ziceți: „Această poruncă a fost valabilă în Vechiul Testament!”

Așa este, dar este la fel de valabilă și în Noul Testament. Sigur că da.

73. Frate Branham, un copil care a fost născut în afara căsătoriei poate să fie mântuit sau să meargă în răpire?

Mântuit? Sigur că da. Eu cred că da, pentru că el nu are nicio vină pentru ceea ce s-a întâmplat. Acesta-i adevărul.

Deci, în ce privește mântuirea, eu aș spune: DA!" însă în ceea ce privește răpirea, el trebuie să fie o sămânță aleasă dinainte. Înțelegeți?

Eu cred că copilul poate să fie mântuit pentru că nu are nici o vină pentru ceea ce s-a întâmplat, deși acel act este ceva îngrozitor.

În Vechiul Testament, când un copil era născut nelegitim, nu avea voie nici măcar să intre în adunarea Domnului, și aceasta timp de zece generații, adică patru sute de ani. Atât de greu era blestemul pentru acea faptă. Gândiți-vă numai! Copilul acela era nevinovat, dar cu toate acestea nu avea voie să intre în adunarea Domnului pentru că stră-stră-stră-strămoșul lui a săvârșit acel păcat. Acesta este adevărul.

De ce aceasta? Pentru că acolo nu era nimic care să fie mai puternic decât acel păcat. Sângele jertfelor din Vechiul Testament nu putea ierta păcatele, ci doar le acoperea. Dar sângele lui Isus Hristos desparte aceasta. Acum este altfel, pentru că sângele lui Isus Hristos vine înăuntru și face ispășirea. Aceasta este diferența.

74. Frate Branham, noi dorim să fim cât mai aproape posibil de mesajul tău. Să ne mutăm în Arizona sau în Jeffersonville?

Aceasta depinde de voi. Desigur, eu vă iubesc, dar este treaba voastră unde mergeți sau ce faceți. Totuși, dacă ar fi să vă dau un sfat, cred că eu m-aș muta la Jeffersonville pentru că sunt mai mult acolo decât în Arizona. Bine.

75. Frate Branham, este prea târziu să mai predicăm la păcătoși?

Nu, nu! Frate, să ții minte aceasta! Continuați să faceți tot ce puteți ca să ridicați Casa Domnului. Mergeți tot înainte până când sunteți chemați la o parte. Înțelegeți?

76. În închisoare cei mântuiți trebuie să se separe de cei păcătoși?

Nu înțeleg prea bine ce vrei să știi, pentru că de exemplu, păcătoșii vin aici în adunare și noi stăm alături de ei. Deci voi nu trebuie să vă separați de păcătoși, ci de păcat. Dacă este posibil, câștigați-i pentru Hristos, dar să nu vă faceți părtași la păcatele lor.

77. O soție mântuită poate să-l refuze pe soțul ei dacă acesta este un păcătos?”

Nu, doamnă! Tu nu poți face aceasta pentru că este soțul tău. Dacă îl vei refuza, îl vei îndepărta și mai mult de Dumnezeu, înțelegi? Acesta este adevărul. Tu te-ai căsătorit cu el, ceea ce înseamnă că el este al tău, iar tu ești a lui.

78. Frate Branham, care este înțelesul „anulării căsătoriei”? Cei care obțin anularea căsătoriei sunt liberi să se căsătorească din nou sau aceasta este de fapt tot divorț? Aș dori câteva explicații în legătură cu aceasta.

Bineînțeles că cei doi sunt căsătoriți. Din moment ce fac legământul căsătoriei, ei sunt căsătoriți.

Dacă de exemplu, un băiat îi promite unei fete că se căsătorește cu ea și spune

acest lucru sincer, el este obligat față de ea; este ca și căsătorit cu ea. Singurul lucru pe care-l face legea este să vă dea un act care certifică unirea voastră ca soț și soție și nu ca și concubini. Deci, când un bărbat îi spune unei femei: „Mă voi căsători cu tine, iubito. Te voi lua de soție!” el este căsătorit cu ea.

Legământul vostru este sfânt. El este acela care vă căsătorește oricum. Nu există nici un predicator care să vă poată căsători, nici un magistrat sau nimeni altcineva, ci ceea ce te căsătorește este legământul pe care-l faci față de acel bărbat (sau față de acea femeie) înaintea lui Dumnezeu. Când faci acea promisiune ești căsătorit.

Poate cineva zice: „Bine, dar ai spus că vei răspunde doar din Biblie!” Vreți să vedeți ce spune Biblia? Ridicați mâna dacă doriți aceasta. În ordine. Să vedem deci ce spune Biblia.

„Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit (Vedeți? Deși erau doar logodiți este numit soțul ei) și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus în gând s-o lase pe ascuns.” Vedeți? Versetul 18 spune că *„Maria... era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.”*

Dar când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta...”

Vedeți? Ei erau deja căsătoriți, pentru că el îi promisese că o va lua de nevastă.

Micuță doamnă, dacă ai promis că te căsătorești cu un băiat, ești obligată față de el. Dacă te căsătorești cu altul, după ce ai făcut această promisiune primului, de acum înainte vei trăi în curvie. Același lucru este valabil și pentru un băiat care-i promite unei femei că o ia în căsătorie.

Frate și soră, să nu faceți nimănui o asemenea promisiune dacă nu aveți intenții serioase, pentru că cuvântul vostru rămâne.

Rețineți că acest lucru îl spune Biblia, nu eu. Iosif îi promisese Mariei că se va căsători cu ea, iar Dumnezeu a numit-o soția lui deși nu erau căsătoriți încă.

Citiți legile Vechiului Testament cu privire la căsătorie și veți vedea că acesta este adevărul. Legea Vechiului Testament spune că dacă i-ai promis unei femei că te vei căsători cu ea, iar după aceea te căsătoreai cu alta, comiteai curvie și ca urmare erai aruncat afară din tabără. Da, domnilor.

Tu trebuie să-ți ții promisiunea cu privire la căsătorie pe care o faci unei femei. Ea este un vas mic și sfânt, hotărât de Dumnezeu să aducă viață în lume, așa că dacă îi promiți, trebuie să te căsătorești cu ea.

79. Este prea târziu pentru servicii în închisori și în alte locuri ca acelea, prin care să se încerce salvarea sufletelor pierdute? Și: Trebuie să vindem tot ce avem pentru că Domnul vine în curând?

Sper că nu am spus niciodată ceva prin care să vă fac să credeți așa ceva. Dacă totuși am făcut-o, vă rog să mă iertați.

Continuați să mergeți drept înainte, predicând Evanghelia pretutindeni: în închisori și oriunde ajungeți, și faceți ce aveți de făcut.

Cu 50-60 de ani în urmă, s-a scris în ziarul „Curierul” despre cei care au îmbrățișat învățătura „Milinistă” și au devenit apoi „Adventiști de ziua a șaptea.”

Ziarul relatează pe o pagină întregă că acești oameni și-au vândut tot ce aveau și

au pus o anumită dată pentru venirea lui Hristos, dată pe care au „dovedit-o” cu Scriptura, prin tot felul de calcule. În ziua cu pricina, și-au luat harfele și s-au dus pe vârful muntelui ca să-L întâmpine pe Domnul. Dar nu s-a întâmplat nimic, iar a doua zi dimineața au trebuit să se întoarcă înapoi rușinați. Vedeți? Acestea sunt sectele și cultele.

Să nu credeți niciodată așa ceva, pentru că Isus poate să întârzie încă o sută de ani. Eu nu știu când vine El și nici un om nu știe aceasta, dar în ce mă privește, voi continua să predic și să fac tot ce pot până când vine El. Dacă nu vine astăzi, Îl voi aștepta mâine; dacă nu vine săptămâna aceasta, Îl voi aștepta săptămâna viitoare; dacă nu vine în următorii zece ani și voi fi tot în viață, voi continua să-L aștept. Înțelegeți? Nu știu când vine, dar Îl voi aștepta devotat Cuvântului și poporului Său și trăind ca un creștin adevărat.

Da, continuați să țineți servicii prin închisori și încercați să-i salvați pe cei pierduți. Nu știu când vine El; nimeni nu știe aceasta, de aceea să nu încercați să schimbați nimic din Cuvânt, afară doar de căile voastre de la păcat la neprihănire. Continuați să mergeți înainte: la serviciul vostru sau oriunde aveți de mers, dar păstrați-vă curați pentru El. Toți cei care mă înțeleg în ceea ce spun, să zică: „Amin!” În ordine.

80. Frate Branham, în Matei 12.40 scrie: „Căci după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.” Cum să înțelegem textul acesta, pentru că astăzi se spune că Isus a fost îngropat vineri seara și a înviat duminică dimineața, ceea ce înseamnă că a stat numai două nopți și o zi în mormânt?

Dacă ați observat, acolo scrie: „Căci după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului...”

Aici Cuvântul se referă la intervalul de trei zile și trei nopți, deoarece profetul a

spus: „...nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.” (Psalmul 16.10), iar noi știm că după acest interval, adică după 72 de ore, corpul omenesc intră în putrefacție. Aceasta înseamnă că la un anumit timp din intervalul celor 72 de ore, El trebuia să învieze pentru că altfel Scriptura ar fi mințit.

Deci faptul că scrie: „trei zile și trei noți,” nu înseamnă că El trebuia să stea atâta în mormânt, ci era nevoie să Se ridice mai repede pentru ca profeția să rămână în picioare. El nu putea să vadă putrezirea, iar dacă ar fi depășit acel interval, ar fi putrezit.

81. Frate Branham, dacă un bărbat a fost căsătorit, apoi a divorțat și s-a recăsătorit cu o femeie care și ea a fost căsătorită și a divorțat, sunt căsătoriți în ochii lui Dumnezeu? Vor putea merge și ei în răpire?

Nu știu, nu aș putea răspunde dacă „da” sau „nu.” Divorțați. Fiecare din ei sunt divorțați, dar perechea lor trăiește; apoi s-au recăsătorit. Soțul femeii este în viață și la fel soția bărbatului. Ei au copii împreună, iar acum vor să vină la Domnul.

Vor putea merge în răpire? Aceasta depinde de Tatăl ceresc. În ce mă privește, nu pot da nici un răspuns în legătură cu aceasta.

Noi am văzut un lucru, și anume că Biblia îi numește curvari pe cei ce fac aceasta. Și tot Biblia spune că „nici un curvar... n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos.” (Efeseni 5.5). Aceasta este tot ce pot spune eu. Simt că mă omoară greutatea acestor lucruri, dar trebuie să spun ceea ce spune Cuvântul; trebuie să stau pe El.

Aș vrea să vă spun ceva. Vă rog să mă ascultați cu atenție. Dacă trăiești fericit cu soțul tău, sau dacă tu bărbatul, trăiești fericit cu soția ta, vă rog să rămâneți așa. Gândiți-vă la copilașii voștri. Să nu-i lăsați fără cămin și fără toate celelalte lucruri.

În Scriptură vedem că Dumnezeu a dat unele îngăduințe pentru oamenii care au făcut lucruri greșite.

Astfel, fiind flămând, David a intrat în Casa Domnului și a mâncat din pâinile puse înaintea Domnului, deși numai preoții aveau voie să mănânce din ele. Sau, preoții călcau Sabatul, dar cu toate acestea nu erau pedepsiți. Înțelegeți?

Prin urmare, lăsați ca problema aceasta să depindă de Dumnezeu, mergeți înaintea și trăiți pentru El.

Două rele nu vor îndrepta niciodată unul, așa că mergeți înaintea și trăiți așa cum sunteți, dacă sunteți fericiți împreună.

Și încă ceva: dacă ai perechea care nu trebuie, îți spun un singur lucru: în viața viitoare nu o vei mai avea, pentru că acolo vor fi îndepărtate toate relele.

82. Toți credincioșii convertiți vor merge în răpire?

Nu! De răpire vor avea parte doar cei născuți din nou, cei aleși. Restul vor învia numai după Împărăția de o mie de ani, când vor fi aduși la judecata din fața tronului alb, unde se va face separarea, așa cum separă păstorul oile de capre. Deci numai credincioșii născuți din nou vor merge în răpire.

83. Care este dovada că o persoană este umplută cu Duhul Sfânt?

Ioan 14.26: „Dar... Duhul Sfânt... vă va învăța toate lucrurile...” Vedeți? El vă va desăvârși. Învățăturile omenești nu pot face aceasta, dar El o va face.

Când Duhul Sfânt vine în voi, El Se va identifica cu Scriptura. Acesta este adevăratul semn că Duhul Sfânt este în tine, deoarece El este una cu Cuvântul.

Fiți atenți! Ce-i dacă ai vorbit în limbi? Eu vă întreb aceasta cu un scop. Isus a spus clar ce va face Duhul Sfânt când va veni, este adevărat? Atunci care este folosul că ai vorbit în limbi, ai sărit în sus și-n jos, ai strigat și ai făcut toate celelalte lucruri, dacă atunci când a venit Cuvântul, L-ai respins?

Eu vă dovedesc cu Scriptura că botezul în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt este în contradicție cu restul Cuvântului și că nimeni nu a fost botezat în felul acesta, dar cu toate acestea, voi continuați să vă încăpățânați și rămâneți la aceasta. Vreți să spuneți că Duhul Sfânt din voi ar face așa ceva? Cum ar fi posibil ca El să își nege propriul Cuvânt?

Când vă arăt ce trebuie să se întâmple în timpul acesta, cum urmează să Se descopere Fiul omului, ce trebuie să facă El, și toate celelalte lucruri ascunse ale Bibliei, iar apoi El vine în mijlocul nostru și dovedește că tot ce v-am învățat este adevărul, voi continuați să vă țineți de o denotațiune deși spuneți că sunteți născuți din nou. Este posibil ca Duhul Sfânt din voi să facă aceasta? Are aceasta vreo logică?

Aș putea să-i spun soției mele că o iubesc, în timp ce mă întâlnesc cu o altă femeie? Aș putea să-i spun sincer că o iubesc cât timp fac așa ceva? Credeți că aceasta ar fi o dragoste adevărată? Ar putea ea să-mi spună că mă iubește, dacă în timpul când sunt plecat își dă întâlnire cu un alt bărbat?

Exact aceasta a făcut Israelul, de aceea Domnul a spus despre el: *„...ți-ai desfăcut picioarele înaintea tuturor trecătorilor, ai făcut tot mai multe curvii, de aceea: ți-am dat cartea de despărțire.”* (Ezechiel 16.25 și Ieremia 3.8).

Ce este aceasta? Curvie împotriva propriului tău trup. Dacă o femeie trăiește cu un

bărbat care nu este soțul ei, sau dacă un bărbat trăiește cu o femeie care nu este soția lui, ei își întinează propriul trup.

Tot așa este duhovnicește. Dacă cineva spune că este creștin, iar după aceea neagă Scriptura, comite curvie împotriva Trupului din care pretinde că face parte. Înțelegeți?

Deci acesta este un semn al duhului anticreștin care, „*dacă ar fi cu putință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.*”

***

84. Frate Branham, este corect ca un copil tânăr să poarte pantaloni scurți? Dar o fetiță mică poate purta pantaloni lungi sau scurți?

Cât este de tânăr sau de tânără? Dacă sunteți creștini adevărați, vă las pe voi să decideți aceasta.

Tot ceea ce vă pot spune este că Biblia învață că este rușine ca o femeie să poarte haine bărbătești, sau un bărbat să poarte haine femeiești. Înțelegeți? Acolo scrie: „O femeie”, nu „un copil.”

În ce mă privește, nu văd nimic rău în faptul că o fetiță de 4-5 ani poartă pantaloni, deoarece aleargă și se joacă în curte cu ceilalți copii. Voi știți cum sunt ei.

Tot ce vă pot spune este ceea ce spune Cuvântul, și anume: că „*orice femeie care poartă îmbrăcăminte bărbătească este o urâciune...*” (Deuteronom 22.5).

***

85. Unde urmează să ne adunăm împreună? Tu ai spus că ne adunăm la trâmbițe.

Nu cred că am spus vreodată așa ceva. Soră, sau oricine ești cel care pui această întrebare, ai înțeles greșit pentru că eu nu am afirmat niciodată așa ceva. Eu nu am spus niciodată că ne vom aduna la trâmbițe. Am spus că Israelul se aduna la sunetul trâmbiței, nu Mireasa dintre neamuri. Trâmbițele vor aduna Israelul, nu Mireasa, pentru că în vremea când vor suna ele, Mireasa va fi plecată de aici. Înțelegeți?

***

86. Frate Branham, te rog să explici Matei 10.41, pentru că aș vrea să știu ce înseamnă cuvintele: „*va primi răsplata unui proroc.*”

Isus a zis: „*Cine primește un proroc, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc.*”

„A primi răsplata unui proroc,” înseamnă „a fi prieten cu prorocul.”

Biblia mai spune: „*...cine primește un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit.*”

Este adevărat? Și dacă vreți să știți care este răsplata unui proroc, aceasta este să fii un prieten al prorocului. Acea este o răsplată: că el este prietenul tău.

Este ca în cazul femeii sunamite. Prietenia ei față de proroc i-a prins bine într-o zi. Înțelegeți?

Urmați-i pe slujitorii lui Dumnezeu! O, Doamne! Din păcate este târziu și trebuie să mă apropii de încheiere.

(Adunarea îi cere fratelui Branham să continue să răspundă la întrebări).

***

87. Frate Branham, aș vrea să știu dacă Cina nunții va avea loc înainte de începerea mileniului sau în timpul lui? Eu nu înțeleg aceasta.

Frate sau soră, **Cina nunții este înainte de începerea Mileniului.**

Știu că pe aici pe undeva am o notă pe care mi-a trimis-o cineva și care spune: „Frate Branham, tu ești greșit cu privire la cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, pentru că mai sunt șapte ani pentru Israel.”

Nu este adevărat, pentru că Isus trebuia să vină și să profețească în cea de-a șaptezecă săptămână, iar conform Scripturii trebuia să fie „stârpit”, adus jertfă, la mijlocul săptămânii, adică după trei ani și jumătate, pentru că o săptămână are șapte ani. Vă amintiți aceasta? În ordine.

Câți ani a predicat Isus, Mesia? Trei ani și jumătate, ceea ce înseamnă că au mai rămas încă trei ani și jumătate.

În Apocalipsa 11, vedem că vin cei doi proroci care profeteșc o mie două sute

șaiszeci de zile, adică trei ani și jumătate. Aceasta înseamnă că pentru Israel au mai rămas făgăduiți încă trei ani și jumătate, după răpirea Miresei.

Câți înțelegeți aceasta acum? În ordine.

***

88. Am o tonetă și servesc prânzul mai ales pentru copiii de liceu. De când am venit la Lumină, am îndepărtat tonomatul, dar tinerii fumează și vor să asculte muzică rock la radio. Eu nu sunt de acord cu fumatul și cu băutul și deschid numai patru ore pe zi, însă sunt îngrijorat și vreau să știu dacă este corect să țin deschis un asemenea local.

Aceasta este într-adevăr o problemă, dar adevărul este că fiecare trebuie să-și câștige cumva existența. Știți însă cum m-aș simți dacă aș sta între tinerii aceia care ascultă muzică rock? Aș fi agitat la culme, m-ar înnebuni.

Știți cum aș proceda dacă aș avea un asemenea local? Le-aș spune clar: „Opriti muzica sau ieșiți afară!” Înțelegeți? Ori aș conduce totul corect, ori nu aș conduce deloc.

Dacă ții acel local ca să-ți câștigi existența, nu te condamn, frate sau soră. Știu că vă cade greu ceea ce spun, dar acesta este adevărul.

Cineva a spus azi-dimineață că femeile mai în vârstă își poartă rochiile foarte scurte, ceea ce este un exemplu negativ pentru fetele tinere și avea dreptate.

Părerea mea este că același lucru este valabil și pentru tine. Dacă stai acolo unde se fumează, se bea și este o comportare care lasă de dorit, și nu spui nimic

Împotriva acelor lucruri, aceasta aduce o umbră asupra mărturiei tale, deoarece faptele tale nu sunt una cu mărturia ta.

Fă ceea ce te călăuzește Domnul. În ce mă privește, mă voi ruga și eu Domnului, ca El să te călăuzească pe calea Sa dreaptă.

***

89. Ce urmează să se întâmple dacă nu vom trece prin necaz? Voi avea totuși ceva suferință?

Priviți! Oamenii se gândesc că Biserica va trece prin necazul cel mare, dar adevărul este că ea nu va ajunge acolo. Ea nu trebuie să treacă prin necaz pentru că este deja răscumpărată.

Biserica nominală sau credincioșii căldicei, cei ca Lot, vor trece prin perioada necazului și vor fi salvați „ca prin foc.”

Noe a trecut prin perioada necazului fiind purtat pe deasupra apelor, iar împreună cu el a ieșit și Ham, cel care a murdărit pământul din nou. Înțelegeți?

Lot a ieșit din Sodoma, dar apoi propriile sale fiice s-au culcat cu el și astfel a avut copiii cu ele. Înțelegeți?

Dar Avraam a adus la suprafață sămânța făgăduită, sămânța împărătească, în timp ce Enoh a mers în slavă, în răpire, fără să treacă prin perioada necazului care a urmat.

Vedeți? Mireasa nu poate trece prin necaz. Urmăriți simbolurile pentru că ele nu pot da greș. Înțelegeți? Ele arată clar că Mireasa nu va trece prin necaz, dar biserica da.

Oamenii spun: „Bine, dar cum este cu sfinții din biserica primară?”

Dacă ați fi fost aici să auziți prezentarea epocilor Bisericii, ați fi înțeles cum stau lucrurile. Ei erau sub semnul vițelului, al prigoanei și jertfei, pentru că biserica a mers în epoca întunecoasă. Înțelegeți?

Fiecare mesaj dat Bisericilor arată că ei au mers tot mai mult în întuneric, până când s-a ajuns la lepădarea Numelui Său, astfel încât în Sardes au luat un alt nume. Acesta este motivul pentru care Biblia spune că măcar că le mergea numele că trăiesc, erau morți. Apoi a început restituirea, până s-a ajuns la timpul chemării afară a Miresei care urma să scape de toată condamnarea. El a socotit-o vrednică să scape de toată condamnarea și mânia care urma să vină, așa că nu va trece prin necaz. Înțelegeți acum?

Biserica nominală căldică va merge în necazul cel mare, dar Mireasa nu va merge. Cei căldicei nu vor avea parte de prima înviere, așa cum citim în Apocalipsa 20.5: *„Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.”* Doar Mireasa, cei aleși, vor avea parte de prima înviere.

Poate cineva întreabă: „Cine sunt aceștia, frate Branham?” Eu nu știu cine sunt ei, dar știu că vor fi acolo pentru că așa a spus Domnul. Înțelegeți? Ei sunt aceia care nu vor trece prin necaz, dar ceilalți vor merge, iar la sfârșitul timpului, înainte de începerea Mileniului, vor fi omorâți. Dar cei neprihăniți vor merge în Mileniu și vor trăi o mie de ani.

După Împărăția de o mie de ani va avea loc judecata de la Tronul alb, când toți morții – buni și răi -, vor învia. Atunci vor fi deschise cărțile și va fi deschisă și

Cartea Vieții, iar sfinții, Mireasa, va sta alături de Soțul ei și va judeca lumea.

Atunci se va împlini Cuvântul care spune: „*El va judeca toate noroadele cu un toiag de fier.*” Toți vor sta înaintea Lui, iar El îi va despărți așa cum desparte un păstor oile de capre. Atunci le va spune caprelor: „*Depărtați-vă!*” iar oilor le va zice: „*Veniți binecuvântații Mei!*”

În timpul acela, tabăra sfinților va fi pe pământ, iar Satana va fi dezlegat pentru puțină vreme din închisoarea lui, așa că va merge să facă război cu sfinții, exact cum a făcut la început în slavă. Dar Dumnezeu va trimite ploaie de foc din cer și-i va mistui. Acolo nu va mai rămâne nici o mare, nimic, ci totul va arde. Vulcanii vor erupe și totul va fi distrus.

Și Ioan spune în Apocalipsa 21.1-3:

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră; și marea nu mai era.

Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Și am auzit un glas tare, care zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii...” Și Dumnezeu va locui cu ei în această cetate care va avea forma unei piramide: o mie cinci sute de mile pătrate, iar în vârful ei va fi o Lumină. Amin.

„O, acea cetate pe de Muntele Sionului,

Sunt un străin, dar o iubesc.

Eu te voi întâlni în veacurile acelea,

Când ajung la acea cetate pe deal.”

Pe vârful muntelui Sion va sta Mielul, iar Cetatea nu va avea nevoie de lumină, pentru că Mielul va fi Lumina ei. Deasupra Mielului va fi Tatăl, care este Logosul, Dumnezeu. Lumina măreață, lumina veșnică ce va lumina deasupra tronului, Hristos, va domni o mie de ani într-o Împărăție desăvârșită, după care totul, chiar și Fiul, se va supune Tatălui, care este Duh, nu un om.

Toată plinătatea îndurării adunată împreună: acela este Dumnezeu.

Acum toate lucrurile sunt pervertite, pentru că aceasta este împărăția Satanei, dar binele îi aparține lui Dumnezeu.

O, frate, aceea va fi o zi măreață! Gândiți-vă că cetatea aceea măreață va avea 1500 de mile înălțime. Așa spune Biblia. Noi știm că există o figură geometrică ce are lungimea, lățimea și înălțimea egale, iar aceasta este piramida. Vedeți? Toată cetatea va fi pe acel munte și va fi la fel de înaltă pe cât este de lungă și de lată, iar Hristos va sta acolo pe tron. De sub scaunul de domnie va curge Râul vieții, iar în mijlocul cetății și pe cele două maluri ale râului va fi Pomul Vieții, rodind în fiecare lună doisprezece feluri de rod. O, ce cetate!

Și rețineți: Dumnezeu, Creatorul care a creat cerurile și pământul, pregătește chiar acum acea cetate în slavă. Avraam și-a părăsit familia și țara și a plecat în căutarea acelei cetăți. Da, el a părăsit tot ce a iubit până atunci și a pornit în căutarea ei. De ce? Pentru că era un proroc. Și fiind proroc era conectat cu Duhul și o parte din Duhul, iar Ceva i-a spus înăuntrul lui: „Acolo este o cetate!” așa că a pornit în căutarea ei, iar mărturia lui era: „Eu sunt străin și călător pe acest pământ, dar caut o Cetate al cărei Ziditor este Dumnezeu.” El știa că acea cetate era pe undeva.

O, Doamne! Și eu cred că tocmai în locul unde a mers el, în Palestina, se va ridica această Cetate binecuvântată, deoarece știm că va fi pe Muntele Sion.

Gândiți-vă că acea cetate va avea 1500 de mile și va fi așezată pe muntele lui Dumnezeu. O, va fi minunat!

Atunci leul și mielul vor sta împreună. Leul va mânca paie ca boul, iar ursul și leul vor fi blânzi. Ce timp va fi acela! Atunci nu va mai fi nici o vătămare și nici o distrugere, ci doar pace și dragoste.

Acolo nu va mai fi boală, nu va mai fi bătrânețe și nu va mai fi moarte.

Oamenilor, aceasta nu este o poveste de moș Crăciun, nu este mitologie, ci este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul Său nu a dat niciodată greș. Ca să vedem acest adevăr, nu trebuie să privim în urmă, ci să ne uităm la ceea ce a făcut El astăzi. Nici măcar o iotă din Cuvântul Său nu a dat greș, ci totul s-a împlinit sub ochii noștri.

O, eu sunt destinat pentru acea Cetate!

Este deja târziu - 9.20 -, și știu că am prieteni din Kentucky și din alte părți ale țării, care trebuie să plece la drum. Dacă unii doresc să doarmă aici, noi le vom plăti camerele la hotel și prânzul. Tot ce trebuie să faceți este să le spuneți la frați numărul camerei voastre, iar noi vom plăti totul.

În ce privește întrebările, să știți că nu vreau să dau aceste răspunsuri care uneori sunt contrare cu ceea ce credeți voi, dar trebuie să spun adevărul, oricare ar fi el. Dacă nu mă credeți nu este nici o problemă. Dorința mea este să mă iubiți doar atât cât vă iubesc eu, iar dacă uneori spun ceva greșit, să știți că o fac fără să vreau.

Am aici câteva întrebări referitoare la „Căsătorie și despărțire” și aș fi vrut să răspund la ele, dar când le-am citit am văzut că sunt probleme foarte importante și de aceea aș vrea să răspund la ele mai clar.

Dacă locuiți în apropiere, căutați-l miercuri pe Billy și el vă va spune dacă duminica viitoare voi fi aici sau nu. Am și o mulțime de interviuri, mulți dintre oameni fiind bolnavi sau având probleme grave pe care nu știu cum să le rezolve.

Unele din aceste probleme se pot rezolva numai în particular, deoarece nu se pot discuta în public – mai ales unele probleme referitoare la „căsătorie și despărțire.”

Eu sunt aici ca să vă ajut și aceasta pentru că vă iubesc. Voi sunteți copiii mei pe care i-am născut în Hristos, de aceea vă pretind pe fiecare din voi, vă pretind tot timpul. Voi sunteți copiii mei; eu sunt părintele vostru în Evanghelie, dar nu părinte în sensul pe care-l pretind preoții, ci așa cum a spus Pavel, pentru că v-am născut în Hristos și vreau să vă înfățișez înaintea Lui ca pe o fecioară curată.

Nu părăsiți Cuvântul ci stați pe El ca o fecioară curată! Stați pe Cuvânt! Să nu aveți nici o legătură cu lucrurile lumii, ci păstrați-vă sfinți și curați!

Dacă simțiți că iubiți lumea și lucrurile din ea, spuneți: „O, Isuse, ia aceasta de la mine, pentru că nu vreau să fiu așa.”

Desigur, nu ajunge doar să spuneți aceasta, ci trebuie să fiți creștini adevărați. Credeți-L pe Isus Hristos și trăiți în fiecare zi pentru El! Să nu faceți nici un lucru rău!

Eu am vorbit adesea despre credința calvinistă. Să nu credeți cumva că sunteți liberi să faceți tot ce vreți, căci nu este așa.

Zilele trecute am vorbit cu cineva și l-am întrebat:

„Ai fost la biserică?”

„Nu, am fost la vânătoare.”

Apoi m-am întâlnit cu soția aceluși om. Era duminică, iar ea venea de la spălătorie.

„Ai fost la biserică?” am întrebat-o.

„Nu, am fost să-mi spăl hainele.”

„Nu ar fi trebuit să faci aceasta astăzi.”

„Eu nu sunt sub legea veche.”

„Bine,” i-am răspuns, dar am crezut că ești creștină. Știi că prin fapta ta poți fi o pricină de poticnire pentru cineva?”

„Nu cred aceasta, pentru că eu nu mai sunt sub lege.”

Este adevărat că nu mai suntem sub Lege, dar ascultă, frate și soră, ce spune Pavel în legătură cu aceste lucruri:

„Dacă faci ca fratele tău să se mâhnească din pricina unei mâncări, nu mai umbli în dragoste!”

Să nu nimicești pentru o mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate. Totuși, a mânca din ele când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, de păcătuire, este rău.” (Romani 14.15-20).

Deci, dacă faptul că eu mănânc carne este o pricină de poticnire pentru fratele meu, nu voi mai mânca niciodată carne.

Cineva zice: „Frate Branham, tu mergi la vânătoare. Nu o faci niciodată duminica?

Dați-mi voie să vă spun ceva. Eu nu sunt sâmbetist, fiindcă cred că Duhul Sfânt este Odihna, Sabatul nostru, dar cred că ar trebui să onorăm învierea Domnului nostru, adică să ne adunăm împreună în ziua întâia, când a înviat El. Deci, dacă ar fi să ținem o zi, aceea ar fi ziua învierii Lui.

Adevărul este că nu există nici o poruncă referitoare la ținerea unei anumite zile, deoarece atunci când intrăm în Hristos noi intrăm în Sabat, adică în odihna Sa veșnică.

Am aici o întrebare referitoare la Sabat, iar dacă va fi cu voia Domnului vom răspunde curând. Voi explica acest lucru cu ajutorul Lui.

Și aș vrea să mai rețineți ceva. Când eram doar un băiețuș, aveam vreo 14 ani, obișnuiam să pun capcane cu scopul de a ajuta cu ceva familia noastră săracă. Animalele prinse erau pentru hrana familiei.

Îmi plăcea să pun curse și trebuia să fac aceasta pentru existența noastră. Îmi amintesc că mergeam la școală mirosind a dihor, pentru că aveam numai un rând de haine. Mama mi le spăla tot timpul, dar tot miroseau.

În fiecare noapte mergeam în pădure – pe la ora 2.00 -, ca să pun capcane, apoi mă grăbeam să mă îmbrac ca să pot ajunge la timp la școală. Dacă prindeam doi iepuri, pe unul îl pregăteam cu ceapă pentru cină, iar pe celălalt îl vindeam. Cu banii luați pe el cumpăram pâine sau făină, cu care făcea mama un sos. Nu știu dacă voi ați trăit în asemenea lipsuri ca să mă înțelegeți.

Mergeam la râu și puneam fire ca să prind păstrăvi, iar când aveam o livră, îi vindeam cu zece cenți. Nu aveam barcă, ci mergeam pe apă cu un buștean. Legam nada de acele fire și plecam, apoi reveneam și adunam peștii prinși. De multe ori mergeam pe râu seara la 11.00 și adunam peștii prinși de firele acelea. Dacă se întâmpla să nu pot prinde în șase zile cantitatea de pește de care aveam nevoie ca s-o vând, stăteam mai mult chiar dacă ploua.

Îmi amintesc că odată ploua foarte tare. Era târziu, 11.00 noaptea, iar eu stăteam acolo rezemat de un copac și-mi ziceam deși eram un păcătos: „În seara aceasta voi întârzia mai mult. Este târziu, dar voi mai merge o dată pe la toate capcanele puse, ca să văd dacă nu s-a prins ceva pentru că nu vreau să pun curse și în ziua de odihnă.” Vedeți? Iar Dumnezeu a răsplătit fapta mea.

Toată viața mi-am dorit să ajung un vânător bun. Voi știți că bunicul meu a fost vânător, iar bunica venea dintr-o rezervație de indieni. Da, eu mi-am dorit acest lucru, iar Dumnezeu m-a ajutat în toate. Mă uit adesea la pereții camerei mele și văd acele puști – cele mai bune -, care atârnă acolo. Am atât de multe că pot împrumuta și altora. Mai mult, El mă lasă să merg în munți și-mi dă cei mai buni ghizi din lume, care mă iau cu ei fără să trebuiască să le plătesc. Trebuie doar să le vorbesc despre El. O, cât de minunat este harul Său!

Chiar azi-dimineață a venit la mine un bătrân vânător de căprioare, cu un Remington 35. Nu aveam nevoie de o armă, dar el m-a îmbrățișat și mi-a zis: „Sunt prea bătrân ca să mai vânez, de aceea vreau să-ți dau ție pușca mea.” Încă din copilărie îmi doream o asemenea armă, iar acum pot s-o văd atârând pe peretele meu. O, Doamne!

Îmi amintesc că în copilărie mergeam cu copiii afară, iar băieții își cumpărau înghețată. Uneori vreunul din ei avea cinci cenți în plus și-mi cumpăra și mie una. O, Doamne, eu nu aveam niciodată suficienți bani ca să le pot lua și eu o înghețată!

Tot în vremea aceea erau acele hamburger cu ceapă prăjită. Nu știu dacă vă mai amintiți, dar unul costa patru cenți. Îmi plăceau foarte mult, iar dacă vreunul din băieți îmi cumpăra și mie unul, îmi lingeam și degetele. Erau așa de gustoase, dar eu nu îmi permiteam să-mi cumpăr așa ceva și mâncam numai pâine de mălai și melasă.

„Doamne”, mă gândeam, „ce n-aș da să le pot cumpăra și eu un hamburger!” iar acum pot cumpăra cina pentru o biserică întreagă. Cine a făcut aceasta? Harul lui Dumnezeu. Eu nu am făcut nimic, ci totul vine de la El.

Îmi amintesc că tatăl meu era bețiv. El făcea whisky și astfel a învățat să bea. Aceasta a făcut ca toți oamenii să ne ocolească și nimeni nu vorbea cu noi. De ce aceasta? Pentru că eram un Branham.

Mă simțeam foarte rău când vedeam aceasta și îmi ziceam: „Eu nu sunt vinovat cu nimic pentru că tatăl meu bea. De ce trebuie să îndur această batjocură, când n-am pus în viața mea băutură în gură?” Vedeți?

Și discutând cu soția mea despre aceste lucruri, într-o zi i-am spus: „Dumnezeu a fost atât de plin de îndurare față de mine, încât aproape că ar trebui să stau afară din oraș.”

Voi știți că și David i-a spus odată lui Natan: „*Este drept ca eu să locuiesc într-o casă, iar Dumnezeul meu să stea afară într-un cort?*”

Și Natan i-a răspuns lui David: „Du-te și fă tot ce ai pe inimă, căci Domnul este cu tine.” (2 Samuel 7.2-3). Dar prorocul a făcut fără să vrea o greșeală, de aceea Dumnezeu a venit noaptea la el și i-a spus:

„Du-te și spune robului Meu David: „Așa vorbește Domnul: „Oare îmi vei zidi o casă ca să locuiesc în ea?”

Și Domnul i-a mai zis: „Te-am luat de la pășune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel.

Am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, și ți-am făcut numele mai mare decât numele celor mari de pe pământ... Dar nu tu îmi vei zidi o casă, ci fiul tău.” (v.5+8-9).

Eu m-am gândit la toate acestea, pentru că Domnul m-a ajutat și m-a lăsat să cunosc oameni mari din toată lumea și să merg pretutindeni. Dacă în urmă cu câțiva ani toți își întorceau fața și nu voiau să-mi spună nici măcar un cuvânt, astăzi oamenii din toată lumea vin și se bucură dacă pot să le acord măcar câteva minute ca să vorbesc să mă rog pentru ei. Odinioară nu am fost iubit de nimeni și toți mă considerau nefolositor, iar acum, prin harul și ajutorul lui Dumnezeu, îndrum Mireasa lui Hristos. O, ce har minunat!

De unde a venit aceasta? Din educația mea? Dar eu nu am nici o educație. Atunci de unde a venit? Din personalitatea mea? Eu nu am nici una. A venit din cunoștințele mele de teologie? Eu nu cunosc nici o teologie. Atunci de unde a venit? Din harul lui Dumnezeu care m-a mântuit.

„Este harul ce mi-a învățat inima să se teamă,

Este harul care mi-a ușurat temerile;

Ce fericit a apărut acel har,

Ceasul în care mai întâi am crezut!

Prin multe pericole, trude și curse

Deja am trecut;

Este harul ce m-a adus în siguranță până acum,

Este harul ce mă va duce Acasă.

Și când vom ajunge acolo în Cetatea,

Ce-i mai strălucitoare decât soarele,

Vom avea timp să-l cântăm laude,

Mai mult decât am avut oricând.

O, cât Îl iubesc pe Isus și slăvesc Numele Său minunat, pentru că m-a salvat când eram doar un păcătos, m-a vindecat când eram bolnav și mi-a dat făgăduința că voi avea un locaș în acea Cetate! Eu voi avea o casă pe acea Stâncă. Nimic altceva nu contează acum, decât să-i strâng pe toți copiii lui Dumnezeu laolaltă și să zicem: „Haideți să mergem!” căci ceasul bate miezul nopții și este mai târziu decât ne gândim.

Să ne rugăm.

Doamne Isuse, dacă am sta pe vârful muntelui și am privi soarele, am vedea cum ultimele lui raze străbat crestele spre apus, până nu se mai vede deloc și marele „ochi” s-a închis, iar păsările se trag spre cuiburi pentru că se face noapte.

O, Tată, când marele Duh Sfânt m-a ajutat să răspund la aceste întrebări, am văzut că vine o altă zi, o mare zi duhovnicească.

Acum mergem la cuiburile noastre, Doamne, de aceea Te rugăm să ne păzești de șerpi și de răul nopții. O, fie ca Dumnezeu să stea tot timpul aproape de noi ca să ne protejeze și să ne ajute.

Tată ceresc, Te rog să binecuvântezi fiecare suflet care a pășit în adunare, pe cei care nu au putut veni și pe toți cei care vor asculta aceste benzi (sau vor citi aceste predici). Fie ca răspunsurile date la întrebări să nu fie prea dure, iar dacă am făcut vreo greșeală, Doamne, Tu-mi cunoști inima și știi că nu am făcut-o intenționat.

Dumnezeule, rugămintea mea este ca dacă ceva este greșit, să nu mă lași niciodată să merg înainte, ci să mă oprești imediat. Să nu mă lași să amănesc pe nimeni, Doamne, ci ajută-mă să fiu slujitorul Tău devotat, pentru că aceasta este dorința inimii mele. Tată, eu am o singură dorință și fie că trăiesc sau mor, fie că dorm sau sunt treaz, fie că zăbovesc sau merg înainte, vreau ca voia Ta să se facă în toate, deoarece *„știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, totuși Îl voi vedea pe Dumnezeu.”* Aceste cuvinte le-a spus prorocul Iov care a văzut venirea Domnului.

Doamne, ca slujitori ai Tăi, și noi privim astăzi și vedem venirea Ta. Nu contează când, unde și cum va fi aceasta, noi dorim un singur lucru: să Te mulțumim.

Suntem în mâinile Tale și Te rugăm să ne păstrezi. Îngăduie aceasta, pentru că atunci vom mărșălui cu toții spre Sion, spre locul unde este marea cetate și unde Mielul este Lumina.

Doamne, privește spre copiii mei născuți în Hristos, care sunt roada acestui Cuvânt. Ei mă iubesc pe mine și eu îi iubesc pe ei și știi că Tu ne iubești pe toți.

Dumnezeule, Te rugăm să ne umpli cu Cuvântul Tău, astfel încât să-L vedem numai pe El, iar Duhul Sfânt să ne poată folosi oriunde ca să legitimizeze Cuvântul așa cum a făgăduit. Îngăduie aceasta pentru noi toți.

Fratele meu Jackson și soția lui, se întorc în Africa de Sud, de aceea Te rog să fii cu ei, Doamne. Călăuzește-i Tu în călătorie, Te rog.

Aici este fratele Lee Vayle, care notează tot ce spun pentru că vrea să scrie o carte. Ajută-L Tu, Doamne, în ceea ce are de făcut.

Fii cu fratele Neville, cu fratele Capps, cu fratele Ruddell, cu fratele Jackson și cu toți ceilalți.

O, Dumnezeule, acolo sunt atât de mulți! Ei au venit din Georgia, din Alabama și de peste tot, ceea ce mă face să mă gândesc la cântarea:

„O, ei vin de la est și de la vest,

Ei vin din țări îndepărtate;

Să sărbătorească cu Regele lor,

Să prânzească, ca oaspeți ai Lui.

Ce binecuvântați sunt acești pelerini,

Privim fața Lui aureolată

Aprinsă cu iubire divină;

binecuvântați părtași ai harului divin,

ca nestemate în coroana Lui

să strălucească.”

O, Dumnezeule, fie ca noi să strălucim ca nestematele în coroana Lui, astfel ca oamenii să poată vedea aceasta și să tânjească să-L slujească și ei. Îngăduie aceasta, Doamne. Păzește-i de-a lungul drumului și binecuvântează-i pe fiecare în parte.

Tată, eu sunt slujitorul Tău, iar dacă este voia Ta, săptămâna viitoare voi continua cu aceste întrebări. Descoperă-mi Tu răspunsurile la ele și călăuzește-mă dacă vrei să mă ocup și de interviuri.

Te rog să fii cu noi până când ne vom revedea.

Fii cu fratele Neville și cu cei care duc Cuvântul Tău în Texas, în Arkansas și în diferite alte locuri. Toți sunt copilașii Tăi și așteaptă venirea Ta, de aceea Te rugăm

să ne folosești în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îmi place mult cântarea: „Ei vin de la est și vest.” O știți? Să vedem, soră...

„O, ei vin de la est și de la vest,

Ei vin din țări îndepărtate;

Să sărbătorească cu Regele lor,

Să prânzească, ca oaspeți ai Lui.

Ce binecuvântați sunt acești pelerini,

Privim fața Lui aureolată

Aprinsă cu iubire divină;

Binecuvântați părtași ai harului divin,

Ca nestemate în coroana Lui

Să strălucească. O, Isus vine curând;

Încercările noastre atunci se vor sfârși.

O, ce ar fi dacă Domnul nostru

Ar veni în acest moment

Pentru cei ce sunt eliberați de păcat?

O, v-ar aduce atunci bucurie

Sau tristețe și adâncă disperare?

Când Domnul vine în slavă,

Noi îl vom întâlni sus în văzduh.”

(Fratele Branham repetă cântarea).

Pat, fii curajos! Într-una din aceste zile, se vor ivi zorile și pentru tine. Îl iubești?

„Credința mea privește la Tine,

O, Miel al Calvarului!

O, Salvator divin!

Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,

la-mi la o parte păcatele,

Nu mă lăsa să rătăcesc vreodată

Departate de Tine.

În timp ce calc prin labirintul întunecos al vieții,

Și întristările din jurul meu se împrăștie,

Fii Tu Călăuza mea.

Poruncește întunericului să se facă zi,

Șterge la o parte temerile întristării

Și lasă-mă ca de astăzi să fiu cu totul al Tău.”

Credința mea privește la Tine,

O, Miel al Calvarului!

O, Salvator divin!

Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,

la-mi la o parte păcatele,

Nu mă lăsa să rătăcesc vreodată

Departe de Tine.

Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre creștine;

Părtășia în același gând

Este ca cea de sus.

Înaintea tronului Tatălui nostru

Ne turnăm rugăciunea fierbinte;

Temerile noastre, nădejtile noastre,

Țelurile noastre una sunt,

Mângâierile și grijile noastre.

Iar când ne despărțim

Această ne dă durere lăuntrică;

Dar noi vom fi încă uniți în inimă,

Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.”

Soră Wilson, îți mai amintești cum cu 33-35 de ani în urmă eram într-o adunare mică și ne țineam de mână unii pe alții? Am știut că-ți mai amintești. O, să ne întindem și să prindem pe cineva de lângă noi de mână:

„Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre creștine;

Părtășia în același gând

Este ca cea de sus

Înaintea tronului Tatălui nostru

Ne turnăm rugăciunea fierbinte;

Temerile noastre, nădejtile noastre,

Țelurile noastre una sunt,

Mângâierile și grijile noastre.

Iar când ne despărțim

Această ne dă durere lăuntrică;

Dar noi vom fi încă uniți în inimă,

Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.”

Vă iubiți unii pe alții? Vă iubiți, copilașilor? Iubiți-vă unii pe alții!

„Până ne întâlnim, până ne întâlnim,

Până ne-ntâlnim la picioarele lui Isus,

Până ne întâlnim, până ne întâlnim,

Dumnezeu să fie cu noi, până ne întâlnim.”

Îl iubiți? Nu este El minunat? Vă iubiți unii pe alții? Spuneți ceva celui de lângă voi. Spuneți-i: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Să te binecuvânteze și pe tine, soră.”

Soră Wilson, în seara aceasta ei ne ascultă de dincolo de Râu. Îl pot vedea pe bătrânul Seward, cum umbla pe dușumea și bătea din palme lăudându-L pe

Dumnezeu. Mă gândesc apoi la fratele Ryan, care în seara aceasta este dincolo de porturile gloriei.

Nu este El minunat?

„Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al durerii;

Acesta îți va da bucurie și mângâiere,

O, ia-l oriunde cu tine!

Cor: Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului,

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Ia numele lui Isus cu tine (De ce?)

Ca un scut de orice cursă.

Când ispitele în juru-ți se adună,

Șoptește acel Nume sfânt în rugăciune.

Cor: Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului,

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.”

(Fratele Branham vorbește cu cineva din adunare).

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

- Amin -